Odjek

broj 143

srpanj - rujan 2018.

časopis za mlade

Kako smo proveli LJETO

FRATARSKI ALPSKI TABOR

RELAY VREMEPLOV

LJETNI BIBLIJSKI TEČAJ

LJETNI GLAZBENI KAMP

ORGANIZACIJA VREMENA

30 godina kasnije

...i Isus je plakao

ZDRAV um, ZDRAVI kršćani

Intervju:

DANIEL ALEKSIN

PET KRŠĆANSKIH ODLIKA PROTIVNIH KULTURI

Sudjeluj u nagradnoj igri!

Prevela: Tünde Torma

LICE NA SLAGALICAMA

MORE HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE

Otac se upravo smjestio u svoju fotelju u nedjelju poslijepodne radujući se što će moći pročitati novine kada je njegov petogodišnji sin Bojan utrčao u sobu. “Tata! Tata!” rekao je dječak. “Možeš li se igrati sa mnom?”

Otac je pokušao biti nježan u svom odgovoru kada je rekao svome sinu: “Bojane, tata želi malo čitati svoje novine. Ali ako se vratiš za dvadeset minuta, možemo se igrati zajedno.”

Iako malo uznemiren jer je bio odbijen, Bojan je izišao iz sobe ostavljajući svog oca samog da čita novine.

Ali petogodišnjaci nemaju dobar osjećaj za vrijeme pa je prošlo svega nekoliko kratkih minuta kada se Bojan vratio. “Tata, možemo li se sada igrati?”

“Ne sada, Bojane”, rekao je otac. “Nemoj me smetati dok ne završim sa svojim novinama.”

Bojan je izišao iz sobe da čeka, ali prije nego što je njegov otac uspio doći do sportskih stranica Bojan se vratio. Promolio je glavu iznad novina i rekao: “Molim te, tata, možemo li se sada igrati?”

Otac, sada osvjedočen da nikako neće imati trenutke mira, pogledao je na pod i opazio da se tamo nalazila karta svijeta koja je bila dio njegovih novina. Posegnuo je za šivaćim škarama svoje supruge i razrezao je kartu na otprilike dvadeset dijelova. Vodeći svoga sina do kuhinjskog stola, rekao mu je da sastavi ovu slagalicu svijeta kao prvu od svojih poslijepodnevnih igara. “Kada završiš sa slagalicama, igrat ću se s tobom”, obećao je otac. Znao je da će njegovu sinu trebati puno vremena da složi slagalice, a njemu će to dati dovoljno vremena da pročita svoje novine.

Nije prošlo ni pet minuta kada je Bojan došao natrag u sobu. “Tata, gotov sam sa slagalicama! Što ćemo se sljedeće igrati?”

“Što? Već si završio?” upitao je otac. Ustao je iz fotelje i otišao u kuhinju. Doista, slagalica je bila složena i svaki dio bio je na pravome mjestu. “Bojane... kako si to učinio tako brzo? Gdje si naučio kako to raditi?” upitao je otac u čudu.

“Bilo je lako, tata”, rekao je Bojan. “Znaš, na pozadini karte svijeta bila je slika osobe. Odlučio sam prvo složiti osobu. Kada sam to učinio, izgledalo mi je da je i svijet sjeo na svoje mjesto.”

PRIMJENA

Mi živimo u slomljenom svijetu koji očajnički ima potrebu ponovno biti sastavljen. No to se ne može učiniti društvenim programima, s više zakona, boljim školama, pravim političarima ili sustavom uprave. Jedini način da slomljeni svijet ponovno bude sastavljen jest ponovno sastaviti slomljene ljude. Promijenjeni životi rezultirat će promijenjenim svijetom. Najbolje što možete učiniti da biste imali utjecaja na svijet jest da nekoga dovedete Isusu Kristu. Isus je jedini koji može ponovno sastaviti slomljene ljude. I kada osoba bude ponovno sastavljena, tada će i cijeli svijet “sjesti” na svoje mjesto.

Godina 28 broj 143

Odjek

srpanj — rujan 2018.

Cijena 10 kn

Izdavač i osnivač
Odjel mladih Kršćanske adventističke crkve

Glavni urednik
Anton Matej Lukšić
luksicam@gmail.com

Adresa uredništva
Odjek
Prilaz Gjure Deželića 75
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 903
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

Uredništvo
Tamara Moslavac Kos
Ana Veble
Selena Brkić
Kristijan Pleško
Patricia Ahola
Tünde Torma

Lektura
Selena Brkić

Korektura
Tünde Torma

Grafičko oblikovanje
Sanja Šeb, Cat design

Tisak
Tipomat

Naklada
900 kom.

ISSN 1331-5994

Riječ urednika

Dragi čitatelju,

Urednici se mijenjaju, no naš *Odjek* nastavlja odjekivati i dalje! Drago mi je što ćemo se moći družiti i zajedno duhovno rasti. Vjerujem da nas čekaju mnoge važne teme, izazovne avanture, značajni susreti i misija. Izazov koji je pred nama i o kojem razmišljamo je kako *Odjek* učiniti tebi i tvojim prijateljima još važnijim i pristupačnijim. S obzirom na to, vjerojatno ćeš u skoroj budućnosti imati priliku čitati ovaj časopis u nekom drugačijem formatu :)

Nadam se da ti je ljeto bilo ispunjeno i da sada imaš mnogo snage za školske, akademske ili poslovne zadatke pred sobom. Zato ti želim Božje vodstvo u učenju, studiranju, radu i odlučivanju – s čime dolaze i brojni izazovi! Ako se ponekad nađeš obeshrabren ili misliš da su zadaci, zahtjevi ili odluke koji su trenutno stavljeni pred tebe preveliki, sjeti se sljedećih biblijskih redaka. Njih je Bog uputio kao zapovijed jednom mladom vođi, ne baš previše iskusnom Jošui: *"Nisam li ti zapovjedio: odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj."* (Jošua 1,8.9) Ovaj tekst je meni uvijek bio ohrabrenje i poticaj.

Kao i obično, iza nas je bogato ljeto, tako da ćeš u ovom broju naći izvješća s raznih kampova i događaja: Fratarskog, Ljetnog biblijskog tečaja, Alpskog tabora, Ljetnog glazbenog kampa... Također, tu su i drugi zanimljivi i korisni članci koji će ti, vjerujem, pomoći u tvom promišljanju o Bogu, o bližnjima i o samome sebi. Želim ti ugodno čitanje i puno uspjeha u svemu!

Matej A. Lukšić

-- Dorothea Relić --

FRATARSKI 2018.

Sunce, more, borova šuma, dobro društvo i duhovno ohrabrenje ponovno su se ovo ljeto spojili u nezaboravan paket popularno zvan "Fratarski". Studentski kamp na Frataskom otoku kraj Pule organizira se svako ljeto na blagoslov ne samo "naših" mladih (iz Hrvatske) već i mladih iz raznih drugih zemalja našega malog globusa. To se odmah može primijetiti iz činjenice da kamp ima dva službena jezika: hrvatski i engleski. No vjerujem da se tu može dodati i jezik prijateljstva i povezanosti.

Jača povezanost i čvršći odnos s Bogom je ono sto smo nastojali izgraditi uz vodstvo govornika koji je ove godine bio Andrew Davis iz Engleske. Kako se takav odnos gradi? Između ostaloga, držeći na umu nekoliko stvari. Na odnosu s Bogom trebamo raditi kao na romantičnom odnosu; Boga trebamo upoznati, trebamo ulagati u odnos. Postoje stvari koje će nam odvraćati pažnju od našeg odnosa s Bogom; moramo ih prepoznati i suočiti se s njima. Moramo biti svjesni da nismo svi na istom mjestu na putu prema Bogu, i to je u redu. Vjerujem da smo svi bili ohrabreni porukama, zajedničkom pjesmom i molitvom.

Ostatak vremena bio je oslobođen za uživanje, čega zasigurno nije nedostajalo. Jutarnje, poslijepodnevno ili noćno kupanje savršeno su stvarali balans vrućem vremenu. No mnogi su uživali i u skakanju sa stijena, plivanju oko otoka, sunčanju na "luftićima", dodavanju loptama i drugim aktivnostima. Neki su pak više uživali biti na obali te iskoristiti priliku za "dobivanje boje" ili su se sakrili u hladu. Navečer bi se neki okušali u vještinama igranja mafije na stijenama ili pak već poznatog "perača suđa". Ništa nije moglo poremetiti osjećaj odmora i zabave.

Zabava je bila obogaćena i svakodnevnim timskim igrama natjecateljskog duha i sportovima poput odbojke i nogometa. Stoga su oni koji nisu izabrali poslijepodnevno spavanje ili sladoled imali priliku pokazati svoje atletske ili intelektualne vještine. Također, mnogi su odlučili iskoristiti priliku da posjete Pulu ili druge obližnje atrakcije.

Vjerojatno je vrhunac tjedna bila subota. Mnogi ljudi koji nisu mogli biti s nama cijeli tjedan tada su došli i proveli s nama dan. Nakon jutarnjeg bogoslužja, prema već ustaljenoj tradiciji Fratarskog, podijelili smo se u timove kako bismo pripremili kratke skečeve povezane s temama koje smo slušali u propovijedima tijekom tjedna. Skečeve smo imali priliku izvesti navečer i, kao i svake godine, bilo je ludo i nezaboravno. Nasmijali smo se i ponovno iznenadili kreativnošću i maštom koja je uložena u smišljanje i izvedbu skečeva. Drugi, vjerojatno i značajniji dio subote bilo je krštenje. Naime, troje mladih ljudi odlučili su predati svoj život Bogu i to posvjedočiti krštenjem na ovom kampu, u moru. Okruženi prijateljima i crkvenom obitelji zajedno smo radosno proslavili njihovu odluku.

Bilo da smo htjeli upoznati nove prijatelje, produbiti prijateljstva sa starima, odmoriti se, zabaviti, provesti vrijeme na moru, maknuti se od civilizacije, ponovno se povezati s Bogom ili samo dobro naspavati, Fratarski je zaista bio pravo mjesto i vrijeme za sve to. Nadam se da će nas dobra sjećanja i iskustva potaknuti da se na našem dragom otoku nađemo ponovno.

Kako smo proveli LJETO

Aaron Bibulović

"Mene svake godine oduševi jer je toliko zabavno i uvijek upoznaš hrpu novih ljudi i stvoriš prijateljstva koja traju cijeli život. Stvarno veliki blagoslov!"

Yulia Artyushenko

"U okruženju netaknute prirode i zajednici mladih koji gaje istu vjeru i istu nadu mogli smo se puno bolje približiti našem Bogu, Stvoritelju prirode i Stvoritelju zajednice, uz pomoć pastora Andrewa Davisa, koji ima poseban poticajan pristup prema nama mladima. Stoga je ovakvo druženje nezaboravno i pozivam one koji nisu stekli ovakvo iskustvo da dođu sljedeće godine."

Melinda Deduš

"U okruženju netaknute prirode i zajednici mladih "Svake godine se iznimno veselim Fratarskom i svake godine oduševi. Ove godine su mi se posebno svidjeli igrokazi koje smo pripremili u subotu. Dobro smo se nasmijali, ali kroz njih i bolje razumjeli poruke koje nam je govornik upućivao tijekom tjedna."

Kako smo proveli LJETO

-- Stjepan Henc --

ALPSKI TABOR

odmor za dušu i um, ali ne za tijelo

Ako ste slični meni, provodite većinu dana sjedeći unutra ili za raznim ekranima, živcirajući se zbog raznih problema. Vjerojatno ste dosta psihički i duhovno iscrpljeni, iako vam je u tjelesnom smislu dosta ugodno.

Alpski tabor je odlična prilika da se stvari vrate u ravnotežu, da se odmorite psihički i duhovno i "ubijete" tjelesno. Tabor svake godine u kolovozu organiziraju naši adventisti iz Slovenije preko društva Stezosledec. Održava se u blizini Boveca, u dolini okruženoj vrhovima koji premašuju 2000 metara. Program se sastoji od kratkih bogoslužja, igara i, naravno, puno planinarenja.

Ove godine nisam imao u planu ići na alpski, ali bio sam blagoslovljen da sam uslijed promjene posla dobio još jedan dodatan tjedan godišnjeg. Na taboru je bilo 30-ak ljudi, među kojima iz Hrvatske jedino Ana i ja, što je vjerojatno bio rezultat nepredvidive vremenske prognoze.

Usprkos prognozi, bilo je vrlo toplo u usporedbi s onim prije dvije godine. Toplo znači da nismo morali ložiti vatru, ali morali smo oblačiti duge rukave praktički čim bi zašlo sunce. Samo jedan dan je stvarno padala kiša, što je bilo čudo, s obzirom na to da smo morali odgađati ture zbog opasnosti od udara munja. Prije dvije godine mi je šator počeo prokišnjavati, no ove godine sam došao spreman.

Soča, rijeka koja teče blizu kampa, ove godine je bila jako topla – negdje 12 stupnjeva – tako da sam se u tjedan dana morao samo dvaput tuširati, budući da smo ionako vodu za kupanje povlačili iz te iste rijeke. Prvi dan, u ponedjeljak, odmah smo se popeli na impresivnu planinu Mangart gdje nas je na vrhu skoro uhvatio oblak i blaga kišica. Nakon toga smo imali malu eliminacijsku turu gdje smo obilazili bunkere iz Prvog svjetskog rata i onda smo se počeli pripremati za dvodnevnu turu. Dvodnevna tura sastojala se od toga da smo se žičarom uspeli na Kanin, tamo smo obišli dječju alpinističku stazu po Ferati i onda smo krenuli po hrptu te ogromne planine prema Rombonu; negdje na putu bilo je mjesto koje je bilo pogodno da nas 20-ak tamo provede noć. Noć je bila hladna i mokra, zvijezde su se baš lijepo vidjele, ali meni je bilo previše hladno da ih gledam. Za iduću godinu trebam bolju spavaću vreću. Spavaća vreća s oznakom "extreme +10 stupnjeva" nije za spavanje na 2000 metara, čak ni u osmom mjesecu. Druga dosta kritična pogreška koju sam napravio što se tiče opreme je što sam došao na alpski s novim gojzericama i lošim čarapama. Na alpski nije dobra ideja ići u lošoj opremi. Ako netko treba savjet što se tiče opreme, probajte "zagnjaviti" Gregora Česnika na Facebooku, koji će vas rado usmjeriti.

Nakon hladne i uglavnom neprospavane noći i doručka za nekoliko sati smo stigli na Rombon, gdje smo se malo odmorili i uživali u pogledu. Zatim je uslijedilo beskonačno spuštanje, valjda 2000 metara visinske razlike po uglavnom jako strmom terenu. Svi smo bili sretni kada smo napokon stigli u kamp, pogotovo ja jer sam se mogao oprati i naspavati kako treba.

U kampu nam je sestra Dragana, koja je biblijska radnica u Crnoj Gori, držala kratke teme o ljudima iz Biblije koji su susreli Isusa. Kličko je vodio pjevanje i iz nekog razloga je hit kampa bila pjesma "Kili-kili", vjerojatno zato što je najmlađi polaznik kampa imao samo 2 godine ili zato što smo svi podjetinjili.

Bio je šok vratiti se u Zagreb. Ovdje, naravno, zrak nije te kvalitete, drveće i nebo ima neku prašnjaviju boju, vruće je, bučno, sve se

događa nekako prebrzo i svi su živčani. Alpski tabor mi je bio odličan odmor za mozak; tamo u toj prekrasnoj i pomalo jezivoj prirodi (pogledajte slike na Facebooku) mi je bilo puno lakše isključiti distrakcije i osjetiti Božju prisutnost u Njegovu stvaranju. U svakom slučaju, odlično provedenih tjedan dana! Hvala domaćinima jer su se i ove, kao i svake godine, stvarno iskazali u organizaciji. Hvala i Bogu što nitko nije nastradao iako je bilo nekoliko nezgodnih situacija.

Martina Kovačević

"Alpski kamp nominiram za najbolji oblik psihoterapije jer se očistite od stresa, isključite iz svakodnevice (mobitel obavezno na *airplane mode*), duhovno i tjelesno nahranite te odmorite dušu. Uz to sve, upoznate drage ljude, nasmijete se i zabavite. Sve pohvale organizatorima koji su odgovorni za to što je sve bilo *easy going*.
P.S. Himna kampa za mene je *I'm free*, sjetim je se kad god mi 'zaškripi'. Hvala svima od srca i vidimo se sljedeće godine."

Simon Hari

"Bilo je lijepo proživjeti tjedan dana u prirodi koju je Bog stvorio, u društvu sa starim i novim prijateljima. Hvala Bogu za lijepe duhovne poruke iz kojih smo se mogli uvjeriti da iako odlutamo od Spasitelja, On nas zove k sebi."

Adam Jurčić

"Alpski kamp je za mene vrhunac ljeta. Vidjeli smo i uživali u planinama, vodopadima, pećinama... Sva bogoslužja bila su posebna i zanimljiva. Osoblje je bilo super i uvijek spremno na sve. Čovjek se osjeća bliže prirodi i Bogu. Ove godine smo stvarno bili jako internacionalni: Hrvati, Slovenci, Nijemci, Srbi, Crnogorci, čak i Australci. Svi smo se dobro proveli i razumijeli."

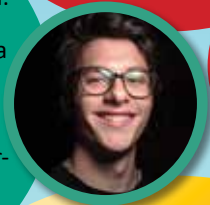

Ana Veble

"Ove godine Alpski kamp bio je takav da odbrojavam dane do sljedeće godine, i onda one iza, pa one iza... uglavnom, Alpski kamp je nešto što se ne propušta! Topla preporuka svima koji bi htjeli malo razbistriti glavu i podsjetiti se kakav je naš Stvoritelj... i koji imaju malo više snage. ☺"

-- Valentina Rohlik --

RELAY VREMEPLOV

Zaplovimo s Noom kroz najveći potop ikad

Ideja o ljetnim radionicama za djecu rodila se još prije godinu i pol dana, tijekom odvijanja *Relay Caffea* u adventističkoj crkvi u Daruvaru. Velik broj posjetitelja *Relayja* čine djeca, koja su bila oduševljena ukusnim palačinkama i zanimljivim kreativnim radionicama. Tako smo kroz rad s djecom vidjeli priliku da se približimo ljudima iz našega malog grada i okolice te stvorimo nova poznanstva i prijateljstva. Hvala Gospodu koji je tu ideju održavao i oživljavao svaki put nakon održane radionice s djecom te spojio tim koji ju je odlučio i realizirati uz Njegovu pomoć.

Tjedna dana brojnih radionica, tjedan dana igara, vježbanja, izrade kostima i brojnih različitih predmeta na temu biblijskog izvještaja o potopu i vjernom Noi prošlo je mnogo brže nego mjeseci pripreme i bezbrojni sastanci tima.

Naime, projekt *Relay vremeplov – Zaplovimo s Noom kroz najveći potop* ikad osmišljen je kao ciklus od sedam dana tijekom kojih smo djeci ponudili brojne radionice, a ponešto i njihovim roditeljima. Svaki dan odnosio se na određeni dio izvještaja o potopu, od Božjeg poziva Noi i njegovoj obitelji, gradnje arke, ukrcavanja životinja, potopa do obećanja zapečaćenog predivnim znakom kojem se dan-danas divimo na nebu – dugom.

Djeca su kroz tematske radionice saznala što se i kako dogodilo, a tijekom dramskih radionica vježbala su igrokaz, koji je ukratko prikazivao čitavo zbivanje. Također, djeca su uz podršku voditeljica izrađivala vlastite kostime te potrebne scenske rekvizite za igrokaz. Tijekom kreativnih radionica djeca su izrađivala predmete vezane uz temu određenog dana. Svaka bi večer završila organiziranim igrama kojima su se posebno radovali.

Na radionicama je sveukupno sudjelovalo oko tridesetero djece. Projekt je uključivao i predavanje pod nazivom: "Sveopći potop – legenda ili istina", koje je za roditelje i ostale goste održao pastor Miroslav Đidara. Nakon brojnih radionica i mnogo rada, rezultati su bili predstavljeni roditeljima i svim članovima crkve na subotnjem poslijepodnevnom dječjem programu. Djeca su igrokazom prikazala izvještaj o Noi, a nakon bogoslužja postavljena je izložba svih radova koje su djeca izradila tijekom pet dana kreativnih radionica. Posljednji dan, u nedjelju, organiziran je izlet u Zoološki vrt u Zagrebu za svu djecu sudionike *Relay vremeplova* i njihove roditelje, kao nagrada za trud, ali prvenstveno kao prilika za druženje i još bolje međusobno upoznavanje.

Teško je nabrojati sva iskustva koja smo kao tim doživjeli s Gospodom tijekom planiranja, organiziranja i realiziranja prvog *Relay vremeplova*. Možemo samo reći da bismo sve ponovili opet… unatoč naporu, umoru i brojnim žrtvama. Sada kad su sve te aktivnosti iza nas, možemo samo zahvaliti Bogu na predivnom vodstvu, motivaciji i blagoslovima koje nam je kroz ovaj projekt podario. Rad s djecom donosi pregršt blagoslova i uvjereni smo da upravo djetinjstvo predstavlja najčvršće plodno tlo za sijanje sjemena Božje riječi, a na to smo pozvani. Sada nam ostaje molitva da to sjeme počne klijati. Kada će to biti? Nije na nama da procjenjujemo, računamo ili očekujemo – na nama je samo da sijemo.

-- Lana Vranić --

LJETNI BIBLIJSKI TEČAJ

Kako smo proveli LJETO

Ove godine Ljetni biblijski tečaj održao se od 8. do 14. srpnja. Nažalost, nisu sva djeca bila prisutna od početka, no kada su stigli svi koji su trebali stići, okupilo ih se 96, a bili su podijeljeni na plave i crvene. Sve zajedno, djecu i učitelje, nadgledali su vođe skupina – Manuel Tikulin za plave i Anton Matej Lukšić za crvene. Pastor Anton Matej Lukšić je taj koji nas je sve okupio i organizirao te pazio da sve ide po planu. Tečaj smo otvorili na večernjem bogoslužju u nedjelju. Na bogoslužju smo puno pjevali i počeli se upoznavati, a pastor Slobodan Bobo Marčeta dao nam je kratki uvod u ono o čemu ćemo govoriti tijekom cijelog tjedna. Glavna misao kojom smo se bavili bila je molitva te zašto je ona važna za nas. Svake večeri smo se podijelili u skupine i tražili odgovore na pitanja koja nam je pastor Bobo postavljao. Nakon bogoslužja smo se sjurili na igralište na tradicionalni bejzbol. Ostajali bismo na igralištu sve dok nas mrak i komarci nisu otjerali. Nakon bejzbola slijedilo je tuširanje i javljanje roditeljima. Prije spavanja nismo preskakali molitvu, a novi dan smo također započinjali molitvom uz proučavanje biblijske pouke. Zatim doručak, pa nastava i pripremanje programa za subotu. Na nastavi su svi pozorno pratili, a za program su bili vrijedni i sve naučili za kratko vrijeme. Nakon toga dijela gdje su trebali biti koncentrirani, slijedio je ručak pa brzinsko pospremanje i pregledavanje soba. Jedan dan se nismo držali rasporeda, već smo u pregled otišli iznenada da osvijestimo jedni druge da bi sobe ipak trebale biti uredne cijelo vrijeme. Slijedilo je opuštanje na kreativnim radionicama ili odmaranje u sobama. Bio je pripremljen i vodeni tobogan, pa smo i tamo mogli uživati. Zatim opet neizostavni bejzbol i ostali sportovi. Osim što smo se tamo dobro istrčali i umorili, i ogladnjeli smo. Srećom, slijedila je večera koju je pratilo večernje bogoslužje gdje smo opet puno pjevali i slušali poruku pastora Bobe. I tako je otprilike izgledao svaki naš dan proveden u Maruševcu. Iznimka je bila srijeda kada smo išli na izlet, a ove godine uputili smo se u Karlovac i posjetili Slatkovodni akvarij "Aquatika". Podijeljeni u tri skupine, svaka uz svog vodiča, prošli smo kroz akvarij i vidjeli neke ribe o kojima smo dosad već čuli, ali i upoznali neke nove vrste. Osim toga, posjetili smo i Dvorac Ozalj. Tamo nas je također proveo vodič koji nam je pričao o povijesti. Pri povratku u Maruševec družili smo se uz grickalice i utakmicu između Hrvatske i Engleske. Petak je ipak izgledao nešto drugačije. Umjesto poslijepodnevnog bejzbola imali smo potragu za blagom, no i tu smo puno trčali i umorili se. A umjesto bejzbola nakon večernjeg bogoslužja imali smo igru "Ne zaboravi stihove". Natjecali su se crveni protiv plavih, a iako je to bilo natjecanje, nije bilo pobjednika jer su jedni i drugi bili puni znanja. No ionako nije bilo važno pobijediti, već zabaviti se i prisjetiti nekih pjesama koje smo već pomalo zaboravili. Subota je bila svečana i posebna. Svi su bili sretni što su roditelji napokon došli, ali to je značilo da se rastajemo. Jutarnje bogoslužje je bilo posebno po tome što su djeca vodila i imala dužnosti, a također smo i roditeljima ukratko prikazali kako nam je bilo i što smo sve radili kroz tjedan. Poslijepodne je slijedio dio za koji smo se pripremali cijeli tjedan – program. I crveni i plavi su to odradili fenomenalno. Nadamo se da su i roditelji uživali te da smo svi zapamtili važne poruke: da nam je Bog uvijek spreman oprostiti ako Ga to iskreno zamolimo te da nas sve jednako voli bez obzira na sve i baš iz tog razloga i mi trebamo prihvaćati jedni druge ma koliko različiti bili. Iako umorni na kraju ovog tjedna punog aktivnosti, bili smo tužni što ne može trajati još barem nekoliko dana. No sve što je lijepo kratko traje, pa tako i tečaj. Bili smo tužni što se rastajemo, ali sretni smo što ćemo se družiti i sljedeće godine!

-- Sara Mojzeš --

LJETNI GLAZBENI KAMP

Četvrti Ljetni glazbeni kamp 2018. održan je u prostorima Srednje škole u Maruševcu od 19. do 24. kolovoza 2018. Ljetni glazbeni kamp ove godine okupio je osamdeset i šest sudionika. Osamdeset i šest mladih talentiranih ljudi željnih znanja i novih vještina provelo je šest dana intenzivnog rada sa svojim profesorima i vršnjacima na kampu. Radionice koje su učenici pohađali su: klavir, harmonika, violina, truba, saksofon, klarinet, flauta, solfeggio i harmonija uz vodstvo četrnaest vrhunskih profesora: Vladimira Babina, Lee Šantek, Svetlane Relić, Csabe Zime, Vande Novoselec, Marina Zokića, Nikole Fabijanića, Linde Mravunac Fabijanić, Slavka Kovačića, Ane Kralj, Lidije Đidare i Slobodana Radovanovića. Organizacijski tim Ljetnog glazbenog kampa čine: Svetlana Relić, Lidija Đidara, Slobodan Radovanović, Tihomir Mojzeš, Slobodan Bobo Marčeta, Anton Matej Lukšić i Sara Mojzeš.

Nastava se odvijala individualno. Osim individualne nastave, učenici su svirali i vježbali u komornim ansamblima. Vrhunac dana bio je orkestar koji se održavao u večernjem terminu. Na orkestru su sudjelovali svi izvođači zajedno sa svojim profesorima i u tih nekoliko dana vježbali za završni koncert. Ove godine su i klaviristi imali priliku iskušati se u skupnom muziciranju svirajući tonechimes. Tijekom dana, osim individualne nastave, vremena za samostalno vježbanje i orkestar, sudionici Ljetnog glazbenog kampa imali su organizirane društvene i interaktivne glazbene igre, kao i već tradicionalan lov na blago.

U srijedu smo imali privilegiju ugostiti Podium Brass Quintet koji nam se predstavio vrlo zanimljivim i atraktivnim programom.

Podium Brass Quintet čini pet iskusnih glazbenika, članova Zagrebačke filharmonije: Marko Bobičanec (truba), Marin Zokić (truba), Hrvoje Pintarić (rog), Ivan Mučić (trombon) i Danijel Požgaj (tuba). S njima svira i naš profesor, Marin Zokić. U četvrtak je uslijedila još jedna zanimljiva večer, kada je održan koncert naših profesora predavača. Sve to dalo je polet i motivaciju sudionicima kampa za završni koncert koji je održan u petak, ali i za daljnji rad i ustrajnost u vježbanju i muziciranju. Sve koncerte bilo je moguće pratiti putem Interneta. Završni koncert posjetilo je preko 250 roditelja, profesora i prijatelja. Nakon koncerta uslijedio je domjenak, uz razmjenu iskustava, dojmova i druženje.

Kao i dosad, promicali smo holistički pristup obrazovanju mladih. To i jest ono što ovu ljetnu glazbenu školu čini posebnom. Predivan prostor, priroda i svjež zrak doprinijeli su brizi o zdravlju, prehrani i promicanju kršćanskih vrijednosti.

Ljetni glazbeni kamp 2018. u Maruševcu završili smo zahvalni Bogu na blagoslovima glazbe koju smo stvarali, proučavali, izvodili i dijelili s drugima.

Hvala svima vama na molitvama i podršci kako bi Ljetni glazbeni kamp ostvario svoj cilj i misiju – svjedočiti ljudima o Kristovoj velikoj ljubavi kroz glazbu, prijateljstvo i rad. Jedan od sudionika na kraju kampa je rekao: “Lijepo mi je ovdje jer sam tu svakome važan.” Bogu je važna svaka duša. Neka u vašim molitvama budu ovi mladi glazbenici i njihovi roditelji.

Razgovor s povodom

Intervju vodila:
Tamara Moslavac Kos

U ovome broju odlučili smo vas i nas bolje upoznati s Danielom Aleksinom. Daniel je nedavno postao vođa mladih u susjednoj i dragoj nam Sloveniji (susjedi, pozdrav! :)), a njegova zanimljiva životna priča bit će i više od zanimljivog štiva za vas. Želite li znati što smo ga sve pitali i što nam je odgovorio, nastavite čitati! Sigurni smo da nećete požaliti. ;)

DANIEL ALEKSIN

Molimo te, predstavi se ukratko.

Moje ime je Daniel Aleksin. Rođen sam "davne" 1990. u Osijeku. Stjecajem okolnosti preselio sam se u Maribor (čini se da mi je rijeka Drava suđena). U Mariboru sam živio i pohađao vrtić (u kojem sam se prvi put susreo sa slovenskim jezikom), osnovnu školu, gimnaziju i fakultet.

Postoji anegdota o mojem učenju slovenskog jezika. Naime, kod kuće nitko nije znao slovenski jezik, stoga sam ja trebao biti taj koji će roditeljima prenositi znanje iz vrtića. Na iznenađenje roditelja i odgajateljica u vrtiću, nakon samo nekoliko tjedana sva djeca u vrtiću govorila su hrvatski jezik!

Dobili smo informaciju da je tvoj životni put i odabir zvanja/zanimanja dosad bio vrlo zanimljiv. Molimo te, ispričaj nam nešto o tome. Kako to da si se naposljetku odlučio za teologiju?

Iz života svojih roditelja naučio sam da je dobro biti vješt u mnogim, raznovrsnim stvarima i prepustiti Bogu da On vodi i upravlja. Čovjek se, htio ili ne, uvijek specijalizira u jednom području, ali što je svestraniji, to mu je život lakši. Uz stjecanje znanja iz ekonomije i poduzetništva, koje je

nudila ekonomska gimnazija, u glazbenoj školi naučio sam svirati glasovir i trombon. Kada je došlo vrijeme upisa na fakultet, shvatio sam da moram izabrati nešto čime ću se baviti cijeloga života.

Vjerovao sam da je matematika kraljica svih znanosti i da stoga neću pogriješiti ako izaberem baš nju. Nijedna škola nije bez izazova pa me tako ni ova nije nešto poštedjela. Ipak, najveći izazov nije bio onaj akademskog, već duhovnog aspekta. Ako ste rođeni u adventističkoj obitelji, znat ćete da je to period kada postavljate najžešća pitanja i kada preispitujete svoja vjerovanja i uvjerenja

– a možda čak i smisao svega toga. To vrijeme često je vrijeme odluke koja će život zauvijek preokrenuti u posve novom smjeru. Jednog ljetnog poslijepodneva roditelji su doživjeli šok kada sam izjavio da želim studirati teologiju.

Tijekom studija teologije dobio sam odgovore na mnoga pitanja; za neka pitanja sam uvidio da sam ih krivo oblikovao, a dogodilo se i ono najvažnije – rodila su se nova pitanja, nove želje i novi snovi.

Nedavno si izabran za novoga vođu mladih u Sloveniji. Kakvi su ti planovi? Što bi želio učiniti, koji su ti ciljevi i koja je tvoja vizija rada s mladima?

Biti vođa podrazumijeva veliku odgovornost. Mladi u Sloveniji ogroman su potencijal. Moj plan je da, uz Božju pomoć, nastavimo tamo gdje smo stali otkrivajući mogućnosti, znanja, sposobnosti i služeći Bogu i ljudima talentima koje smo primili.

Slovenija je mala zemlja. Upravo to može biti naša prednost kako bi se mladi češće družili i rasli u zajedništvu, stvarali prijateljstva, sudjelovali u diskusijama, okruglim stolovima, izletima, uživali u bajkovitoj i raznolikoj prirodi te sportu, a paralelno duhovno rasli i napredovali. Vjerujem da je upotreba dobrih starih načela, kao i korištenje nove tehnologije i inovativan pristup ključan za 21. stoljeće. Zbog toga cilj nije samo jedna komponenta, nego kvalitetan razvoj i napredak na svim poljima. Kada se jednom okusi istinski život s Bogom, sloboda i ispunjenost koju takav život nudi, vjerujem da će to biti magnet koji će privući mlade osobe koje traže ispunjen život.

Doznali smo i da si odnedavno oženjen (da, imamo odlične izvore i dobro smo informirani ;))! Čestitamo vam na toj lijepoj

DANIEL ALEKSIN

životnoj odluci i želimo da vas Bog obilno blagoslovi! A sada nam reci nešto o tome kako se tvoja supruga snalazi uz tebe u tvojoj novoj dužnosti? Kako kao par vidite tvoju/vašu službu za mlade?

Uh, ovo su uistinu odlični izvori! Zahvaljujemo! Ilijana je također teolog, stoga se odlično snalazi. Od listopada počinje sa studijem za savjetovanje mladih i obitelji, čime će obogatiti našu službu. Uvjeren sam da se čovjek u potpunosti može posvetiti službi samo i isključivo ako ima potpunu podršku u obitelji/kod kuće. Veliki blagoslov je i način razmišljanja; naime, upravo različitim pristupima dolazimo do ideja kojih se jedna osoba sama nikada ne bi sjetila. Vjerujemo da zajedničkim snagama i uz Božju pomoć možemo zaista služiti mladima i biti na blagoslov.

I za kraj… tvoja poruka mladima!

Maštaj, sanjaj, uči i prepusti Bogu da On vodi tvoj život. Možda jedno s drugim neće imati veze, kao što ni u mojem primjeru ekonomija, glazba i matematika nisu imale previše smisla (na prvi pogled). Možda će doći vrijeme kada će Bog, ako to dopustiš, promijeniti sve tvoje snove i ciljeve. Ali kada budeš pogledao/la unatrag, vidjet ćeš da te kroz život vodio bolje nego ijedna služba za karijerno i/ili životno savjetovanje. Odjednom će sve imati smisla, sve ćeš koristiti i sva znanja ćeš itekako trebati. Naš Bog je velik Bog. Bog koji ima savršen plan za tebe. A tvoja odluka mijenja živote mnogih!

Daniele, puno ti hvala na vremenu koje si odvojio da odgovoriš na naša pitanja i na taj se način predstaviš mladim čitateljima Odjeka! Hvala ti i na ovako lijepim mislima i porukama. Sigurni smo da će ih mnogi čitatelji Odjeka upamtiti i da će tvoja životna iskustva, kako si lijepo rekao, potaknuti mlade da maštaju, sanjaju, uče i prepuste Bogu da On vodi njihove živote.

Supruzi i tebi želimo obilje Božjih blagoslova u životu i službi koja je pred vama… i neka vas Bog vodi tako da jednoga dana spoznate da se čak i ono što vam sada možda nema smisla zapravo događa s razlogom. :)

DANIEL ALEKSIN

PATHFINDER

srpanj - rujan 2018. [Broj 43]

U ovome broju:

First Camp 2018 16
Kampiranje u Nazarju.....20
Camporee u Engleskoj.....20
Dječji tjedan u Ptuju.....21
Izviđači protiv nejednakosti.....22

JEDAN STAAAARI CAMPOREE!

Dragi izviđači, došla je jesen i mnogo toga lijepog s njom! Kao dijete, znao sam žaliti za tim bezbrižnim ljetom, toplim morem, praznicima i uvijek dostupnim društvom. Ispriva mi jesen i nije bila baš naročito privlačna. Užurbani počeci školske godine, čišćenje lišća, obaveze koje se nižu jedna za drugom, a kiša povremeno pljušti kao da nema namjeru stati... Međutim, danas vidim ljepotu svakog godišnjeg doba. Svako od njih nosi posebnu atmosferu i pouke koje možemo naučiti o Bogu. Tako i jesen sa sobom nosi pravo bogatstvo Božjih blagoslova!

Jesenski period je za izraelski narod bio posebno vrijeme zajedništva! Jeste li znali da se jedan od najvećih Camporeea nalazi upravo u Starom zavjetu? Ovaj godišnji kamp bio je mnogo veći od ovog koji planiramo posjetiti 2019. godine u Velikoj Britaniji (Ponovljeni zakon 16,13-15). Sam Bog je osmislio ovaj kamp koji je svake godine trajao tjedan dana, a okupljao je više desetaka tisuća ljudi iz cijelog Izraela i okolice! I sam Isus je bio dio ovog Camporeea (Ivan 7,2.10).

Zamislite samo atmosferu! Tjedan dana druženja, zajedništva, upoznavanja, spavanja na otvorenom, pripremanja skloništa od prirodnih materijala, velike logorske vatre, roštiljanja, zajedničkog rada, pjesme, bogoslužja! Na ovaj način, izvodeći ih iz udobnosti njihovih domova, Bog je želio da se Izraelci prisjete kako u cijelosti ovise o Božjoj skrbi i o bližnjima.

Bog želi da i mi, kao pravi kršćanski izviđači, prepoznamo Božje darove i u njima uživamo. Jesenske boje, mirisi, različiti okusi i plodovi koje je Bog tijekom cijele godine spremao za nas – sve je to bogatstvo pripremljeno za naše dobro. A tek šume! Zovu nas svojim predivnim bojama da uđemo u njih i uživamo zajedno! Zato iskoristimo priliku za izviđačka druženja, kampiranja, učenje i uživanje u Božjoj prirodi. Zahvalimo Bogu za sve prekrasne plodove, darove i brižnost kojom nas čuva. Neka i ovaj dio godine bude ispunjen izviđačkim optimizmom, zajedništvom i pjesmom!

Matej A. Lukšić

Janko Žufić

FIRST CAMP 2018.

DAN PRVI

Petak je, 22. lipnja 2018. godine. Četiri ujutro! Ustajem jer u 5:00 krećemo iz Pule na izviđački kamp u Cerovac Vukmanićki, pored Karlovca. Dolazim na okupljalište. Kiša lijeva, mrak je. Djeca i roditelji su pristigli. Odlučujemo ići na parkiralište jednog trgovačkog centra kako bismo mogli prebaciti djecu i stvari u dva automobila kojima ćemo ići a da pritom ne pokisnemo. Vozimo se polako. Nailazimo na veliku količinu vode na ulicama. Automobili se pretvaraju u čamce-glisere koji svojim prolaskom proizvode valove na ulici. Molim Boga da nam se automobili ne ugase jer ih se više neće moći pokrenuti. Kiša i dalje lijeva, a stakla su jako zamagljena. Vidljivost je očajna. Polako dolazimo do parkirališta trgovačkog centra. Preuzimamo djecu i stvari. Ima nas ukupno desetero: sedmero djece od sedam do dvanaest godina i tri odrasle osobe.

Polako krećemo na put. Kiša pada sve slabije. Nakon dva sata na putu, zove nas organizator i kaže: “Ako niste krenuli na put, ne krećite. Prognoza vremena nije dobra.” “Prešli smo već pola puta”, odgovaramo i nastavljamo. Djeca spavaju ili tiho razgovaraju. Put je ugodan.

Stižemo u izviđački kamp. Čeka nas gostoljubiv domaćin koji ima kuću i posjed koji je odlučio, za ovu prigodu, dati na raspolaganje izviđačima. Usput susrećemo voditelja kampa koji odlazi u nabavku sitnica koje je ranije zaboravio.

Stigli smo među prvima. Pripremamo drva za ogrjev i kuhanje obroka. Kuhamo ručak na šporetu na drva. Ručamo hranu koju smo skuhali – je li to bila nagrada ili kazna, ne znam, ali obrok je bio ukusan. Prvu noć ćemo spavati u kući, a ostale u šatorima na poljani pored kuće, odlučuju organizator i domaćin. Djeci je zabavno.

Naša mala ekspedicija iz Pule, u dogovoru s organizatorima, odlazi na fakultativni izlet u Rastoke. Rastoke su malo naselje nadomak Slunja u Republici Hrvatskoj. Ime mjesta nam govori da se tu nešto rastače. Rastače se rijeka Slunjčica koja se preko sedrenih stijena ulijeva u rijeku Koranu. Pritom u Rastokama stvara mnoštvo malih jezera, brzaka i slapova s mnoštvom sedre. Sedra je šupljikavi kamen vapnenac koji se stvara na podnožju slapova rijeka. Rastoke su predvorje Plitvičkih jezera pa ih zbog toga neki zovu još i “male Plitvice”. Rastoke su poznate po

takozvanim mlinicama-žlicarama koje pokreće snaga protoka vode rijeke Slunjčice. Građene su tako da se u njima za meljavu koristi nekoliko mlinskih kamena za razne vrste žitarica, a uz njih nalazimo i takozvane koševe koji su služili za ispiranje vunenih predmeta i pranje rublja tako da ih možemo nazvati i prvobitnim perilicama rublja. Jedan od slapova izgleda kao ogroman crijep s velikim cvjetnim uzorkom, a drugi kao ogromna rimska fontana. Zbog skladnosti graditeljske, povijesne i etnografske baštine Rastoke su 1969. godine uvrštene u Registar nepokretnih spomenika kulture. Rijeka Slunjčica obiluje prvorazrednom autohtonom pastrvom. Kupujemo hranu za ribe. Dolazimo do vanjskog bazenčića u kojem su smještene poveće ribe. Djeca bacaju ribama hranu. Čim su mrvice hrane dotakle površinu vode, desetak najbržih i najvećih riba baca se na hranu. Neke od njih skaču iz vode i pokušavaju doći do hrane. "Izgleda da nisu bile najbolje u bontonu, ali u preživljavanju zacijelo jesu", komentiram u sebi. Nastavljamo s razgledavanjem. Spuštamo se u improviziranu pećinu. Gledamo alate na kojima su ljudi radili, kao što je mlin za žitarice koji se pokreće rječicom, sito za brašno i slično. Mene je oduševilo mnoštvo rječica, potoka i potočića. Malo nas je ometalo neprestano rominjanje kišice. Pri povratku vidimo čovjeka koji bosonog hoda po dugačkom užetu visoko razapetom preko rječice. Vrlo zabavno za nas posjetitelje, ali i vrlo, vrlo opasno za čovjeka, ako izgubi ravnotežu. Nakon nekoliko sati razgledavanja, umorni, ali i zadovoljni, vraćamo se u kamp. Slijedi večera, duhovna poruka iz Biblije, pjevanje zajedničkih pjesama, odlazak u sobe i dječje igranje. Organizator i ja smješteni smo u kuhinju na podu. Iz peći se čuje pucketanje vatre koja nam osigurava topao i ugodan san.

DAN DRUGI

Nakon doručka imamo bogoslužje u prirodi. Predsjednik Hrvatske konferencije, koji je čitavo vrijeme s nama, nastavlja s duhovnom porukom koju je započeo dan ranije, a nastavit će i sljedeća dva dana. Pjevamo zajedničke pjesme prije i nakon duhovne poruke. Kiša cijelu noć i jutro ne pada, trava se osušila, a temperatura je ugodna, tako da podižemo šatore. Naš šator je velik i pojedinac ga ne može podignuti samostalno. Organiziramo se i svi sinkronizirano sudjelujemo u njegovu podizanju. Uskoro nam se pridružuju izviđači iz ostatka Hrvatske. Jedna grupa starijih izviđača odlazi na planinarenje, a ostatak odlazi u šetnju do obližnje rijeke kako bismo upoznali mjesto u koje smo došli. Uvečer smo pripremili logorsku vatru. Najprije duhovna poruka, a zatim pjesma i druženje učinili su nam završetak dana jako lijepim.

DAN TREĆI

Najvažnija aktivnost ovoga dana bila je odlazak na rijeku kajacima. Nekolicina djece prevezena je džipom, a ostali su se do rijeke uputili pješice. Najprije smo provjerili znaju li mala djeca plivati, a nakon toga svi koji su željeli imali su mogućnost kupanja i vožnje kajakom; naravno, uz povećanu dozu opreza odraslih. Oni koji su željeli mogli su s drveta pomoću užeta skakati u vodu (glumeći Tarzana). Tijekom dana imali smo tjelovježbu, a uvečer smo se ponovno okupili oko logorske vatre. Drugog i trećeg dana provodile su se izviđačke radionice. Bilo je ukupno tri radionice: učenje izviđačkih oznaka, učenje izrade zaklona od jednog ili više šatorskih krila i izrada "slike" od stvari iz prirode.

DAN ČETVRTI

Nakon doručka i duhovne poruke otišli smo pakirati stvari i pripremati se za odlazak. Uslijedio je ručak, zajedničko okupljanje, pozdravne riječi i rastanak sa željom da se ponovno vidimo na sličnom kampu.

Naš tim iz Pule na povratku je otišao u Fužine na razgledavanje špilje s vodičem. Špilja je dugačka nekoliko stotina metara i u velikom je dijelu otvorena za posjetitelje. Saznali smo kada je nastala te koje biljne i životinjske vrste žive u njoj. Vidjeli smo stalaktite i stalagmite i naučili mnogo o špiljama. U Fužinama smo posjetili pizzeriju i saznali koliko su pizze ukusne u ovom mjestu. Uslijedio je povratak našim kućama.

ZAKLJUČAK: TREBA LI NAM FIRST CAMP?

To je pitanje koje sam si postavljao prije odlaska na kampiranje. Nakon kampa dobio sam odgovor: tijekom svakodnevnog odrastanja djeca u svojim životnim sredinama izložena su pasivnom pušenju, stilu života roditelja u kojem se kontinuirano psuje, bezbožnom obiteljskom stilu života bez molitve i primanja duhovne poruke, nezdravoj prehrani te su često sama (bez braće i sestara). To je za većinu djece, barem u Puli, činjenica.

Tijekom ovih četiriju dana djeca su se međusobno upoznala ili produbila poznanstva, bila su među pobožnim vršnjacima, voljena, pažena i mažena, u okruženju bez psovki, hranjena zdravim obrocima, izložena zdravom stilu života i što je najvažnije – svakodnevnom obraćanju i zahvaljivanju Bogu. Djeca su naučila na red, rad i disciplinu. Djeca su se podsjetila ili naučila pojedinim izviđačkim vještinama – ujedno i životnim vještinama. Djeca su pomagala u pripremi obroka ili pranju suđa, pomagala jedni drugima, brinula se za mlađe od sebe i brinula se o sebi. Naučila su ići na vrijeme u krevet, naučila su da se može provesti dan bez mobitela (mobitele su dobila uvečer da se kratko jave roditeljima), naučila su da se mogu zabavljati i družiti sa svojim vršnjacima. Djeca su saznala da postoji zdrav i pobožan životni stil. Naravno da je u ta četiri dana bilo i nekih trenutaka s neželjenim ponašanjem. No odrasli, ali i djeca, međusobno su si pomagali i usmjeravali na poželjno ponašanje.

Da, djeci treba izviđačko kampiranje, i to što češće.

Natali Topić

“Na kampu mi je bilo super. Sve je bilo super. Najviše mi se svidjelo vrijeme provedeno na Rastokama. Budući da su se mnogi uplašili kiše, Masline su to vrijeme provele na Rastokama.”

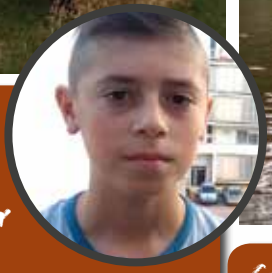

Toni Spitzer

“Bilo mi je dobro, igrali smo puno igara, kuhali smo, prali suđe i šetali. Najviše mi se svidjelo kad smo išli kod jedne tete i dragali mačiće. Jako je bilo zabavno i ići ću i sljedeće godine.”

Gabriel Prvulović

“Oduševljen sam izviđačkim kampom koji se održao u Karlovcu. Sretan sam zbog druženja s novim prijateljima. Posebno mi je ostalo u sjećanju kajakarenje na Korani i vožnja džipom. Jedva čekam ponovni susret!”

Patricija Virtič

"MOGU POMICATI PLANINE" – KAMPIRANJE IZVIĐAČA U NAZARJU

Izviđači iz Slovenije su se prvog tjedna u srpnju okupili u Nazarju, u Gornjoj savinjskoj dolini. Na prostoru za kampiranje bilo nas je gotovo stotinu. Na kampiranju za djecu između 6 i 15 godina program je bio šarolik: plivanje, veslanje na dasci, penjanje, planinarenja, sportske igre, noćno čuvanje zastave, kreativne radionice i radionice za izviđačke vještine, pjevanje i druženje uz logorsku vatru. Vrlo je zanimljiv bio i glavni slogan kampiranja: "Mogu pomicati planine". Upoznavali smo biblijske junake i junake današnjeg vremena. Uz logorsku vatru svake smo se večeri poučavali iz životnih događaja divova vjere: Mojsija, Henoka, Gideona, Jakova, Noe, Sare i Abrahama. Bez obzira na to kakvi izazovi su pred nama, možemo ih nadvladati jer imamo Boga na našoj strani koji nam može pomoći pomaknuti čak i planine ako je to potrebno. Motivirani i uigrani voditeljski tim + odlične kuharice koje su nam svaki dan pripremale prave vegetarijanske gozbe + domišljata, razigrana djeca koja su uživala u novim pustolovinama, novim prijateljstvima i nevjerojatno lijepoj prirodi = recept za uspjeh!

Nike, *6 godina*

"Na kampiranju mi je bilo lijepo. Jedino što nije bilo mamice. Inače mi je bilo lijepo što sam se igrao s Lukom, penjao i što smo navečer imali vatru. Priče kraj vatre su bile zanimljive. Ono što smo u subotu radili mi je isto bilo lijepo, ono kada su nas polili s vodom što je bilo poput kiše kod Noe."

Staš, *8 godina*

"Najljepše mi je bilo kada sam s prijateljem Benjaminom igrao nogomet. Dobra mi je bila i subotnja tematska šetnja i penjanje u gimnastičkoj dvorani. Moja najdraža hrana na kampiranju su bile tortilje! Njami!"

NA OTOK NA PRVI CAMPOREE ZA PČELICE I POLETARCE

Britanska unija konferencija je krajem srpnja 2018. organizirala prvi Camporee za pčelice i poletarce, djecu između 4 i 9 godina, u West Sussexu u Engleskoj. Kao posebni gosti, osim engleskih pčelica i poletaraca, prijavili smo se i mi, pčelice i poletarci iz Švedske i Slovenije. Za sedmero naše najmlađe djece već je sâm put na kamp bio prava pustolovina jer ih je većina prvi put putovala avionom, podzemnom željeznicom i tradicionalnim autobusom na dva kata. Dijeliti ljubav prema Stvoritelju zajedno s još 2200 prijavljenih na ovaj događaj poseban je doživljaj koji nećemo tako brzo zaboraviti. Tema Camporeeja bila je stvaranje koje smo otkrivali pomoću glavnoga govornika, Richarda Aguilerea ("Mud Guy"), koji nas je poveo na uzbudljivu i interaktivnu pustolovinu – u čuda Božjeg stvaranja. Naša mala skupina bila je poput Davida među velikim Golijatima, a ljubav, pomoć i gostoljubivost koje su nam iskazali engleski prijatelji našim su najmlađima na praktičan način pokazali što znači služiti drugima. Zahvalili smo im tako što smo ih na večernjem programu naučili pjesmu "Ta moja majhna luč" ("This little light of mine") na slovenskom jeziku. Na završetku kampiranja iskoristili smo priliku i posjetili London. Očarali su nas Big Ben, London Eye, parlament, trg Trafalgar i Piccadilly, a posjet najvećoj trgovini s igračkama – Hamley's-u – djeci je (kako smo i očekivali) ostao u najljepšem sjećanju. Pčelice i poletarci su svoje iskustvo s veseljem dijelili sa starijim izviđačima koji će na istom prostoru kampirati na ljeto 2019. godine.

Etea, *11 godina*

"Kampiranja su za mene prilika za otkrivanje puno novih stvari kao što su penjanje, kupanje, noćna straža, kreativne radionice... Najvažnija su mi druženja s prijateljima. Na kampiranju u Engleskoj sam uživala s više od 2000 djece. Bilo je *perfect*!"

VEĆ DESETI PUT DJEČJI TJEDAN U PTUJU ZA RASTANAK S LJETNIM PRAZNICIMA

Posljednjeg tjedna u kolovozu u Ptuju se već tradicionalno održava dječji tjedan. Aktivnosti se u Belšakovoj ulici izvode već desetu godinu zaredom, a treće ljeto u obliku cjelotjednog kampa na koji se ove godine prijavilo gotovo šezdesetero djece. Središnja tema kampa koji je pripremilo Izviđačko društvo i humanitarna organizacija ADRA Slovenija bili su voda i nejednakosti. Voda nije samo izvor života, već je i izvor dječjeg veselja. Putem sportskih, umjetničkih, obrazovnih, znanstvenih i kreativnih radionica i aktivnosti djeca između 4 i 15 godina upoznavala su slatke i slane vode, stajaće i tekuće vode, vodu u različitim agregatskim stanjima i nejednakosti koje nastaju zbog njezina pomanjkanja i zagađenja. Upoznali smo i iskušali se u različitim sportovima, kao što su daskanje na vodi (*wakeboarding*), golf i nogomet. Izgubili smo se i našli na 32 702 kvadratna metra površine u velikom kukuruznom labirintu. Ove se godine prvi put dio aktivnosti odvijao izvan Ptuja i okolice pa smo kao izviđači otišli na dva dana i na slovensko more, u Fiesu i Koper, gdje smo uživali u plivanju, potapanju i sunčanju, a najstariji su isprobali ronjenje s bocama kisika i tako se upoznali i sa slovenskim podvodnim svijetom.

Uz pomoć motivacijskih događaja o mladim junacima koji su već u dječjoj dobi mijenjali svijet analizirali smo svijet oko nas – s kakvim poteškoćama se susrećemo, kakva rješenja imamo za njih i kako će svatko od nas uz male promjene mijenjati sebe i dio svijeta u svojoj sredini.

Rebeka, *13 godina*

"Kampiranja su dobra prilika da djeci približimo život u prirodi i povezanost s njom. Sviđa mi se što na kampiranja dolaze djeca iz cijele Slovenije s kojima se tijekom godine ne viđamo."

PROJEKT "IZVIĐAČI PROTIV NEJEDNAKOSTI" IZABRAN ZA PROJEKT KOJI NAJVIŠE OBEĆAVA

Izviđačko društvo bilo je uspješno na natječaju europskog projekta "Make Europe Sustainable for all" za lokalne akcije na temu borbe protiv nejednakosti. Na natječaj je bilo prijavljeno stotinu projekata iz cijele Europe, a projekt "Izviđači protiv nejednakosti" bio je među trima koji su izabrani zbog inovativnosti, drugačijeg pristupa, uključenja mladih i velikog potencijala. Za slovenske izviđače ovo je prvi projekt financiran iz sredstava Europske unije.

Projekt koji traje od lipnja do studenog 2018. u prvi plan stavlja djecu i mlade kao aktivne državljane, borce protiv nejednakosti i one koji osvješćuju o ciljevima održivog razvoja. Motivacijom i aktiviranjem potaknut ćemo lokalne zajednice na dosezanje održivog i poštenog načina života s niskim udjelom ugljika.

Mi izviđači želimo povećati osviještenost državljana i onih koji oblikuju politiku o njihovim ulogama i odgovornosti u radu na održivoj budućnosti, prelasku na održive načine života i razvijanju i poticanju skladne politike. Poticanjem sudjelovanja svih sektora civilnog društva želimo osigurati da održivost bude u središtu prihvaćanja odluka i politike koji osiguravaju da nikoga ne zapostavimo. To činimo putem kampanje osvješćivanja na *Facebooku*, javnih događanja, pišemo lokalnim i nacionalnim političarima, kućanstvima dijelimo vrećice za višekratnu upotrebu za voće i povrće te želimo smanjiti uporabu plastičnih vrećica, organiziramo predavanja, akcijom čišćenja pridružujemo se inicijativi "Očistimo svijet 2018." i još mnogo toga.

Pridružite nam se na *Facebook* stranici (www.facebook.com/stezosledci) ili posjetite našu internetsku stranicu www.stezosledec.si gdje ćete naći najnovije informacije o našim aktivnostima.

-- Stephen Mattson --

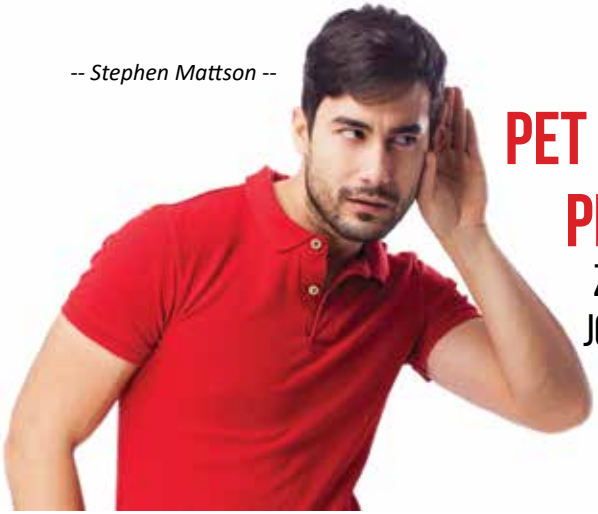

PET KRŠĆANSKIH ODLIKA PROTIVNIH KULTURI

ZAŠTO SU BIBLIJSKA UČENJA JOŠ UVIJEK VRLO RADIKALNA?

Blog Stephena Mattsona: stephenjmattson.com. Možete ga slijediti na Twitteru: @mikta

Kršćani često nevjernicima predstavljaju evanđelje koristeći strategije koje oponašaju sekularni svijet. Usvajaju trendove, stilove i ponašanja, pa u njih onda "upakiraju" biblijske istine kako bi odgovarale pravilima kulture.

To nije posve loše, ponekad je čak i nužno, za napredak evanđelja, no kulturalni ustupci mogu postati idolizirani pa kršćanstvo gubi svoju jedinstvenost. Međutim, u srži naše vjere nalaze se jedinstvene odlike.

Evo pet kršćanskih odlika koje su trajno i radikalno protivne kulturi:

STRPLJIVOST

"Ako li se nadamo onome što ne vidimo, čekamo sa strpljivošću." (Rimljanima 8,25 – Šarić)

U svijetu koji je opsjednut trenutnim podacima, brzim dopunama vijesti, viralnim širenjem informacija i stalnim kretanjem postalo je sve teže čekati ili jednostavno mirovati.

Strpljenje je protukulturni čin povjerenja u Boga i prihvaćanja činjenice kako su neke stvari izvan naše kontrole.

U društvu koje vrednuje neprestani rad, učinkovitost, akciju i interakciju, a podcjenjuje odmor, tišinu i mir može biti vrlo teško odvojiti se od svega. Isključivanje, odmaranje, čekanje i slušanje onoga što Bog govori vrlo je neočekivano i radikalno postignuće.

KROTKOST

"Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju." (Matej 5,5)

Živimo u bučnoj kulturi koja nagrađuje najglasnije, najnakićenije i najupadljivije. Dreka, svađanje, vikanje i bučno ometanje postali su novo pravilo.

Čak se i kršćanska poruka opredijelila za svađajuće frakcije koje se bore kako bi postale najmoćnije, najutjecajnije i najvidljivije, no ovakvim procesom zapravo dokazuju kako su samo obična ili prosječna varijacija svijeta koji ih okružuje.

Senzacionalizam je način na koji naše društvo prodaje, oglašava i komunicira u okruženju koje uvažava samo slavu, priznanje i pozornost.

No poniznost nije slabost, već zapravo jedinstven izvor snage koji omogućuje ljudima da ne postanu skloni populističkoj mržnji, općem bijesu, bezočnom pretjerivanju, neracionalnom strahu, suludom nasilju, bezobzirnoj propagandi, rasističkoj retorici i sustavnoj nepravdi.

Kada smo blagi i tihi u pobješnjeloj civilizaciji, koja je brza da osudi, optuži, ustraši i razori, tada se možemo usredotočiti na Boga. Krotkost se dokazuje djelovanjem i služenjem bez traženja osobnog priznanja uz istodobno proslavljanje Boga te na taj način postaje dubok i izvanredan čin obožavanja.

PONIZNOST

"Jer svaki koji se uzvisi bit će ponižen, a koji se ponizi, bit će uzvišen." (Luka 14,11)

Tehnologija i društveni mediji omogućili su nam prikazivanje uljepšane slike o sebi koja se sastoji od uređenih fotografija, savršenih navoda, zanimljivih doživljaja i samouvjerenih postova.

Stalno nam se govori kako trebamo biti potpuno otvoreni i ne sramiti se svojeg ponašanja i svojih uvjerenja. No lako je biti sebičan i drzak u političkim pogledima, teološkim stavovima, vjerskim predajama i društvenim svjetonazorima.

Vrlo rijetko nas uče pozornom slušanju, sustavnom učenju, ljubaznom razgovoru, iskrenom ispričavanju ili priznavanju da smo u krivu. Priznati vlastite pogreške, prihvatiti vlastita ograničenja i ponizno živjeti zahtijeva iznimnu samokontrolu i hrabrost.

Poniznost ostaje izvanredna odlika u kulturi koja poštuje slavu i neprestano naglašava vrijednost uzdizanja vlastitog ega.

NADA

"A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir u vjeri da napredujete u nadi snagom Duha Svetoga." (Rimljanima 15,13)

Nakon što su uništeni naši odnosi, zajednica nas je povrijedila, ustanove su nas izdale, organizacije izmanipulirale, vlade razočarale, a religije oštetile, teško je ne biti ciničan i pesimističan prema doslovno svemu.

No za one koji imaju nadu nadahnutu Isusom postoji osjećaj smisla, namjere i optimizma u odnosu na život. Ova nada, unatoč kaosu nestalnog svijeta koji nas okružuje, usidrit će nas u Kristu, omogućujući nam sigurnu plovidbu kroz život ispunjen nesigurnošću.

VJERA

"Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo." (Hebrejima 11,1)

U beskrajno složenom svijetu punom različitih pogleda teško je vjerovati u bilo što, stoga se ljudi sve rjeđe odlučuju na snažno povjerenje u neku osobu, stvar, zamisao ili filozofiju.

Vjera ne znači odsutnost dvojbe, tajnovitosti ili složenosti, već dopuštanje povjerenja u nešto, povjerenja u odnos s nekim. Već je dovoljno značajno svoje povjerenje i nadu polagati u nešto, no imati vjeru u nevidljivog, nemjerljivog, nadnaravnog Boga jest čin koji je u najvećoj mjeri protivan kulturi.

Izvor: http://www.relevantmagazine.com/god/christianitys-five-most-countercultural-virtues

-- Ivona Vratarić Skobe --

ORGANIZACIJA VREMENA

Obrazovanje je sastavni dio života djece i mladih u Hrvatskoj. Prelazak učenika iz osnovne škole u srednju ili na fakultet predstavlja u određenoj mjeri stresnu situaciju za svako dijete, odnosno mladog čovjeka. Učenici često odlaze u srednju školu ili na fakultet izvan mjesta stanovanja pa moraju putovati ili živjeti u učeničkom/studentskom domu, dobivaju nove nastavnike koje moraju upoznati, kao i nove nepoznate kolege s kojima će dijeliti velik dio dana u sljedećih tri, četiri ili pet godina. Uz sve te promjene, dobivaju nove školske/akademske obveze koje su najčešće brojnije i zahtjevnije od onih prijašnjih. Ritam njihova dosadašnjeg života neminovno se mijenja i oni moraju naći način da se tomu prilagode. S druge strane, količina vremena koje imaju u jednom danu, tjednu, odnosno mjesecu nije se promijenila. Dakle, za više obveza imaju najčešće jednako ili manje vremena nego prije. Ta je činjenica vrlo značajna za organizaciju njihova života. Organizacija vremena sada predstavlja jednu od ključnih vještina za uspješno svladavanje svih obveza i postizanje akademskog uspjeha.

Istraživanja su pokazala da učenikova sposobnost obavljanja zadatka ne garantira nužno i njegov uspjeh u obavljanju tog zadatka. Osobe skromnih sposobnosti koje kroz duži vremenski period učinkovito usredotoče svoje sposobnosti na konkretne, ostvarive ciljeve, mogu ostvariti velika dostignuća. S druge strane, osobe visokih sposobnosti koje ne odabiru pažljivo svoje ciljeve, ne određuju prioritete i ne prate svoj napredak izgledaju neorganizirane i ostvaruju relativno slabe rezultate.

Brojna su znanstvena istraživanja potvrdila pozitivnu povezanost organizacije vremena i akademskog uspjeha. U jednom istraživanju, 67% nastavnika izjavilo je da smatraju organizacijske vještine presudnima za uspjeh učenika u školi. Iako organizacijske vještine obuhvaćaju i neke druge elemente, moglo bi se reći da temelj organizacijskih vještina čini pravilna raspodjela vremena. Organizaciju vremena moguće je voditi na više razina – od godišnjeg preko mjesečnog do tjednog i dnevnog plana aktivnosti.

Postoji nekoliko ključnih elemenata za dobru **organizaciju vremena, prikladnih za sve razine planiranja:**

1 **Prvi korak obuhvaća analizu svih aktivnosti i obveza s kojima se osoba mora suočiti te određivanje vremenskih rokova za obavljanje tih aktivnosti. Kada je učenje u pitanju, važno je odrediti količinu gradiva koju je potrebno naučiti do određenog vremenskog roka. Ako postoje teškoće u analizi aktivnosti, osobito za dnevno ili tjedno planiranje, potrebno je otići korak unatrag, odnosno pratiti i bilježiti sve uobičajene aktivnosti koje se pojavljuju tijekom dana/tjedna i koliko je vremena tipično potrebno za obavljanje tih aktivnosti.**

2 **Sljedeći korak jest određivanje prioritetnih aktivnosti, onih koje se moraju napraviti prve. To je najlakše napraviti prema matrici "hitno i bitno" (pogledajte priloženu fotografiju na stranici 27). Najprije se rade aktivnosti koje su hitne i bitne, nakon toga ono što je manje bitno, ali je hitno, potom ono što je bitno, ali je manje hitno i na kraju ono što nije ni hitno ni bitno. Određivanje prioriteta znatno olakšava organizaciju vremena jer se tada zna što se mora obaviti prvo te koliko to otprilike uzima vremena koje osoba ima na raspolaganju, pa je nakon toga lakše rasporediti manje bitne aktivnosti. Prioriteti trebaju biti povezani na svim razinama planiranja, pa tako ono što nam je prioritet na godišnjoj ili mjesečnoj razini treba biti prioritet i na tjednoj, odnosno dnevnoj razini. Ako je npr. godišnji prioritet redovito vježbati i skinuti određeni broj kilograma, redovito vježbanje mora biti uvršteno i u plan tjednih aktivnosti.**

3 **Ovaj korak odnosi se na organizaciju tih aktivnosti unutar jednoga dana, tjedna, mjeseca ili godine. Najzgodnije je pronaći ili izraditi tablicu za svaku od ovih vremenskih razina planiranja i unutar nje upisati sve obveze sukladno razini njihovih prioriteta koji su već prethodno određeni.**

4 **Važno je zapamtiti da organizacija aktivnosti nije kraj procesa organizacije vremena. Ono bez čega proces nikako nije potpun jest nadgledanje pridržavanja plana vremenskih aktivnosti. Neprestano je potrebno provjeravati uspješnost ispunjavanja planiranih aktivnosti. Ako se pokaže da uz sav trud nije moguće postići sve obveze, potrebno je ponovno redefinirati prioritete te provjeriti je li prikladno određeno vrijeme koje je potrebno za obavljanje svake aktivnosti. Velika je vjerojatnost da će se početnici susretati s ovim problemima, ali vježba dovodi do razvijanja vještine adekvatnog raspoređivanja aktivnosti u realnom vremenu.**

Kao dodatnu motivaciju uz samo zadovoljstvo zbog uspjeha u ostvarenju ciljeva dobro je planirati i posebne nagrade za uspješno obavljanje zadatka, odnosno za uspješno pridržavanje predviđenog plana. Nagrade mogu biti materijalne, ali je uglavnom bolje da budu u obliku veće količine slobodnog vremena koje će se iskoristiti za zadovoljenje potreba za odmorom i uživanjem.

Postoje brojne dobrobiti razvijanja vještine organizacije vremena. Osobe imaju veću percepciju kontrole nad svojim vremenom, što dovodi do povećane procjene uspješnosti izvedbe zadatka, smanjuje se osjećaj preopterećenosti i stresa te se povećava radno i životno zadovoljstvo. Zanimljivo je da istraživanja također pokazuju kako je upravljanje vremenom imalo veći učinak na ublažavanje stresa od aktivnosti zadovoljstva u slobodno vrijeme.

Osim navedenih dobrobiti, važno je naglasiti da se vještina organizacije vremena ne ograničava samo na školsku, odnosno akademsku okolinu. Te su vještine iznimno korisne i potrebne i u radnoj okolini. Vještina organizacije vremena smatra se jednom od najvažnijih menadžerskih vještina i u javnom i privatnom sektoru. Ona pomaže u određivanju prioritetnih zadataka u važnim područjima, koncentraciji na te zadatke te planiranju posla u skladu s tim prioritetima.

Nadam se da vas je ovaj članak uvjerio u dobrobiti organizacije vremena te potaknuo da sami poboljšate svoju vještinu organizacije te tako povećate vjerojatnost za svoj školski/poslovni uspjeh i uklonite nepotreban stres koji donosi neorganizacija ili neprikladna organizacija vremena.

Onima koji žele produbiti ideje o uspješnoj organizaciji vremena predlažem da na Internetu pronađu besplatnu brošuru “Kako se (bolje) organizirati” (http://www.ssc.uniri.hr/files/Organizacija_vremena(2).pdf) u kojoj su priložene i tablice za svaku razinu organizacije vremena.

	JAKO HITNO	MANJE HITNO
JAKO BITNO	1	3
MANJE BITNO	2	4

30 godina kasnije

...i Isus je plakao

-- Nathan Brown --

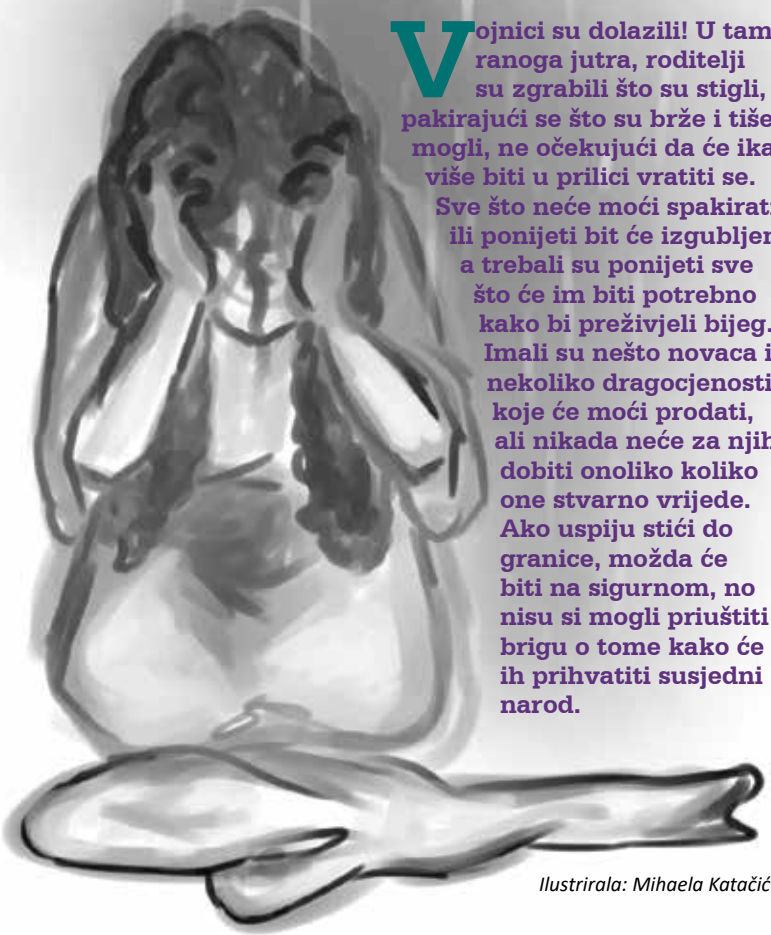

Vojnici su dolazili! U tami ranoga jutra, roditelji su zgrabili što su stigli, pakirajući se što su brže i tiše mogli, ne očekujući da će ikad više biti u prilici vratiti se. Sve što neće moći spakirati ili ponijeti bit će izgubljeno, a trebali su ponijeti sve što će im biti potrebno kako bi preživjeli bijeg. Imali su nešto novaca i nekoliko dragocjenosti koje će moći prodati, ali nikada neće za njih dobiti onoliko koliko one stvarno vrijede. Ako uspiju stići do granice, možda će biti na sigurnom, no nisu si mogli priuštiti brigu o tome kako će ih prihvatiti susjedni narod.

Ilustrirala: Mihaela Katačić

Nathan Brown je urednik u Adventist Church's Signs Publishing Company u blizini Melbournea, u Australiji. Autor je pet knjiga, uključujući i knjige I Hope i 7 Reasons Life is Better With God. Trenutno svakog mjeseca piše priče za www.SpectrumMagazine.org. Nathan je jedan od sazivača Manifest Creative Arts festivala (www.artsmanifest.info) i radio je na brojnim projektima s ADRA-om u Australiji. On je također i student na Sveučilištu, igra košarku u "ligi starijih ljudi", pomaže svojoj supruzi u održavanju vrta i vodi svoga velikog psa u redovite šetnje.

Dok je pakirao njihovu skromnu imovinu, suprug je nastavio požurivati svoju suprugu. "Vojnici dolaze!" šapnuo je ponovno svojoj već prestravljenoj supruzi. Umotali su novorođeno dijete kako bi mu bilo toplo na hladnom noćnom zraku i bračni je par bacio posljednji pogled na praznu sobu da vide jesu li što zaboravili. Ovo nije bilo vrijeme za osjećajnost, ali supruga i majka zastala je na trenutak. Ovo je bio njihov prvi obiteljski dom i nikada ga više nije očekivala vidjeti.

Selo se činilo neuobičajeno tihim dok su izlazili kroz vrata nakon što su utrnuli svjetlo. Držeći se sjene, ubrzo su se našli izvan sela, manje zabrinuti time da budu tihi. Više ih je brinulo to da putuju što je brže moguće. Do pojave dnevnog svjetla već su bili dobrano poodmakli od sela, no sad su bili izloženi opasnostima puta. Tu su uvijek bili oni koji su bili spremni okoristiti se očajnim putnicima.

Ona je zadrhtala pri pomisli na to što se moglo dogoditi da nisu bili upozoreni da odu. No i dalje je bila uznemirena. Postoji li opasnost da ih progone? Je li ih itko vidio kako odlaze? Iako

je obitelj njezina supruga dolazila s ovog područja, nikada ranije nije otišla toliko na jug. Koliko će im dugo trebati do granice? Hoće li tamo biti na sigurnom? Hoće li ikada više vidjeti svoj dom?

Usred meteža, sramote, užasa i tuge sljedećeg jutra, nitko nije primijetio iznenadni nestanak ove seoske obitelji sa sjevera. Oni su bili neki daljnji rođaci, ali možda su otišli prije tjedan dana. Iako su bili daleko odavde, bili su sretniji nego svi ostali.

Nakon trideset godina njihova sjećanja na to vrijeme bila su zamagljena. Bilo je to čudno vrijeme. Prije svega, u selu je bio popis pučanstva i veliki priljev posjetitelja. Zatim, tu su bile i priče nekih izvangradskih pastira kako su vidjeli anđele, a nešto kasnije je skupina čudnih stranaca došla tražeći tek rođeno dijete. Činili su se egzotičnima i bogatima i poprilično drugačijima od svih posjetitelja koje je selo pamtilo.

No sva ova događanja bila su izgubljena u žalosti jutra u kojem su došli vojnici i ubili generaciju njihove djece. To je još uvijek bilo bolno jasno. "Mesije" su dolazile i odlazile – i ljudske nade s njima, posebice u Betlehemu, koji je, izgleda, imao posebno mjesto u nekim starim proročanstvima – no njihova su im djeca bila brutalno oduzeta.

Herodova je zapovijed bila da se pobiju svi dječaci ispod dvije godine starosti, ali uz okrutnu spremnost i želju za krvi vojnici nisu pažljivo provjeravali. Toga je jutra u njihovu malom selu najmanje dvadesetero djece odvojeno od majčinskih zagrljaja, odvedeno iz svojih skromnih domova i bezdušno ubijeno.

Tri desetljeća Betlehem je patio od prisjećanja na generaciju koja nedostaje. Nisu slavili nijedan trideseti rođendan već nekoliko godina, no ova je praznina bila očita u svakoj fazi njihovih života. Svaka prekretnica koja je nedostajala bila je podsjetnik na tragediju koja je pogodila njihovo selo – i vrijeme za ponovno tugovanje. Iako prigušena godinama, tuga je i dalje bila stvarna.

Danas je bio Rahelin poseban dan žalosti. Njezin prvorođeni sin danas bi napunio trideset godina. Toga je jutra bio star samo šest dana. Ona se još uvijek smatrala "nečistom" i nije napustila kuću od vremena poroda. Još gore, njezin sin još uvijek nije imao ime. Dok su promatrali svog novorođenog sina opravdanim ponosom, Rahela i njezin suprug suzili su popis ideja s imenima na tri, no imali su još dva dana do njegova obrezanja i imenovanja.

Rano toga jutra začula je buku koja je dolazila s ulice, ali, omamljena umorom ranog majčinstva, nije se izvukla iz kreveta da proviri van prije nego što su se vrata grubo otvorila i, u nejasnom obrisu nasilja i brutalnosti previše strašnim da se opiše, zamisli ili prisjeti, njezin sin bio joj je otet.

Potom je njezin sin otišao. Nikada mu nisu dali ime. Trojica sinova koja su se rodila poslije dobila su imena s užeg popisa. Sada već mladiće sa svojim vlastitim obiteljima, ona ih je jako voljela – ali njezin prvorođenac je uvijek nedostajao.

To što nije bila sama u svojoj tuzi pružalo je isprva slabu utjehu. Njezina je tuga bila samo njezina, suviše bolna da bi je podijelila s nekim, a budući da nije nadjenula ime svome sinu, uvijek se činilo preteškim govoriti o njemu. A s obzirom na to da je provela toliko malo vremena s njim, imala je malo toga za ispričati. Njezin

Pretpostavlja se da je u Betlehemu u vrijeme Isusova rođenja bilo između 300 i 1000 stanovnika; od toga bi između sedmero i dvadesetero muške djece moglo biti u dobnoj skupini na koju je Herod ciljao.

Mučilo me to što je posljednje što smo čuli o Betlehemu u čitavu biblijskom događaju bio izvještaj iz Mateja 2,18. Tako je jedan od načina na koji sam se uhvatio u koštac s tim bilo zamišljanje ove priče – koja se i mogla dogoditi.

Ova priča je napisana u razdoblju nakon pucnjave u školi Sandy Hook u prosincu 2012. godine. Pitanja poput Zašto? i Gdje je Bog? bila su svježa, a kršćanski glasovi nisu uvijek davali zadovoljavajuće odgovore.

Zaključak ove priče nije utemeljen samo na mašti, već i na mom pogledu na to kakav je Isus. On se brine, On plače, On nas tješi. Mislim da On nije mogao zanemariti ovaj dio svoje priče na Zemlji i utjecaj koji je ona imala na ovo selo.

vlastiti devetomjesečni odnos sa sinom bio je nešto što nije mogla podijeliti ni s kim, a ni sama razumjeti. Bilo je tu previše pitanja "zašto".

Isprva je odbijala utjehu drugih obitelji, ali neformalni "klub" ožalošćenih majki s godinama je rastao. Bila je to strašna, no trajna poveznica koja je sazrijevala desetljećima. Kada bi prepoznale jedna drugu na ulici, među njima je postojalo dublje razumijevanje. Povremeno, one su se zajednički tiho prisjećale. Na kraju su postale skupina žena koje su zajednički radile na tome da podupru obitelj koja je izgubila dijete u nekoj novoj tragediji.

No današnji je dan još jedan za Rahelinu osobnu žalost. Ne samo da je još uvijek tugovala za svojim sinom već je tugovala što ga nije imala priliku bolje upoznati i vidjeti ga kako izrasta u mladića koji je mogao postati. Oplakivala je izgubljene godine, kao i izgubljenu nadu. Što ako je jedan od dječaka iz njihova sela bio Mesija kao što se kralj i pribojavao? Što ako je to bio njezin sin? Teško da se i usudila dalje razmišljati o ovome. Što ako je tiranin Herod pobijedio? Uvijek je bilo govora o "mesijama" – ali što ako je Izrael uistinu izgubio svoju jedinu istinsku nadu toga jutra ubojstva? Bi li Bog dopustio da se to dogodi?

Ono što je dodalo sol na ranu njezine tuge i napad na njezine crne slutnje bilo je ono što se toga jutra šuškalo oko Betlehema o novom učitelju – bez sumnje o još jednom mogućem "mesiji" – koji je privukao pozornost i za kojega je rečeno da prolazi kroz njihovo selo. S obzirom na to da su bili tako blizu Jeruzalemu, čuli su većinu priča o novim učiteljima i potencijalnim mesijama, ali ovaj je čovjek postajao poznat po sposobnosti da čini čuda i dio

zanimanja za posjet njihovu selu o kojem se šuškalo usmjeren je na to. Novi bi Mesija mogao iznijeti svoj stav u nekom trenutku, ali činilo se da postoji mogućnost za čudo danas. Selo je bilo u uzbuđenom iščekivanju.

Marija je ispričala Isusu priče o Betlehemu mnogo puta, ali kada je napunio dvanaest godina, ispričala mu je priču o njihovu bijegu iz Betlehema po tami ranoga jutra i o pokolju koji se dogodio iza njih. Teška srca pričala mu je priču sjećajući se upozorenja koje joj je Šimun izrekao, ali i prepoznajući dužnost koja joj je povjerena od trenutka kada joj je anđeo prvi put najavio čudesno dijete. "Blažena", možda, ali i ozbiljno opterećena

Ilustrirala: Mihaela Katačić

nevjerojatnom odgovornošću.

Bio je to ključni trenutak Isusova razumijevanja Njegova identiteta i Njegove službe. Ova je priča učvrstila Njegovo rastuće shvaćanje da se treba baviti "kućom svoga Oca", objašnjenje koje je On sâm dao za svoj trodnevni nestanak u hramu u Jeruzalemu kasnije te iste godine. Dok će biti potrebne godine kako bi On postao javno poznat kao učitelj i – kao što se isprva šaputalo, a potom i otvorenije govorilo – mogući Mesija, Marijino pričanje ove priče djelovalo je u Njegovu srcu i umu poput stolarskog dlijeta.

Gorka je ironija što razlog tragedije koja je pogodila Betlehem nije bila ljudska bezbožnost, kao što bi neki izjavili, ili Božja ravnodušna odsutnost, kao što bi mnogo više njih argumentiralo svojim očajnim pitanjem "Gdje je bio Bog?" Umjesto toga, ovaj strahoviti zločin dogodio se upravo zbog Njegove prisutnosti. To Ga je duboko mučilo.

U svojoj prvoj većoj javnoj propovijedi On je uključio ovaj događaj u vrhunac svog popisa onih koji su "blagoslovljeni" u nebeskom kraljevstvu: "Blago onima koji pate zbog mene." Čak i prije nego što je bio svjestan svog identiteta – bilo svoje ljudskosti ili svog božanstva – bilo je onih koji su patili zbog Njega. To je slomilo Njegovo srce, pogotovo dok je zamišljao nebrojene ljude koji će patiti na toliko mnogo različitih načina "zbog Njega" ili "zbog Njegova imena". Na neki način, oni moraju biti "blagoslovljeni".

Tako ga je Njegovo putovanje odvelo u Betlehem. Teško je mogao ostati po strani. Postajalo Mu je sve teže oko Jeruzalema i očekivao je da će svoju misiju uskoro usmjeriti na Galileju, daleko od opasnog mnoštva i politike grada. No prvo je želio posjetiti selo svoga rođenja koje je bilo uključeno u toliko mnogo Marijinih posebnih priča, a koje je bilo i toliko važno u povijesti hebrejskog naroda. Ne znajući što će pronaći tamo, očekivao je da neće moći zanemariti tamnu, opterećujuću priču bijega svoje obitelji u predvečerje najtamnijeg dana betlehemske povijesti.

Kako su se novosti o Njegovu skorom dolasku širile selom, Rahela se pridružila maloj skupini ljudi na tržnici koji su bili radoznali da vide ovog Učitelja i Onoga koji navodno čini čuda. To se činilo kao dobro odvlačenje pozornosti od misli koje su je preplavile toga dana i ona je bila znatiželjna kao i svi drugi. Tržnica se pospremala nakon jutarnje trgovine i ona je stajala u sjeni malog drveta sa skupinom "majki".

Skupina ljudi u pratnji ovog Učitelja bila je čudna družina što se tiče njihovih naglasaka; to su bili uglavnom Galilejci, većinom neobrazovani, što je bilo čudno za Učitelja i Njegove učenike. Gotovo su svi bili obučeni kao obični ljudi, neoprani i prašnjavi od puta. Nije postojalo ništa što bi razlikovalo njihova Učitelja od ostatka mase, osim što je pozornost bila usmjerena prema Onome koga su zvali "Isus".

Bila je iznenađena Učiteljem koji je brzo postajao poznatim; činio se tako mlad, možda oko... tridesete. On bi mogao... On bi mogao biti njezin sin.

Dok su prilazili tržnici, lokalni su se stanovnici pretvorili u putujuće mnoštvo i skupina je stala dok se Isus okrenuo kako bi izravno progovorio neformalnom skupu. Rahela i ostale žene stajale su u svojoj sjeni nadomak skupine, ali mogle su čuti što se govorilo.

"Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko", započeo je Isus. Reakcija Njegovih sljedbenika pokazala je da su prepoznali poruku koju su čuli više puta prije toga. "Blago onima koji tuguju, jer će se utješiti."

“Napokon, možda”, pomislila je Rahela u gorčini. Učitelj je pogodio osjetljivu točku, posebice danas. Ona je toliko dugo odbijala biti utješena.

“Blago krotkima, jer će baštiniti zemlju”, Isus je nastavio, zaustavljajući se nakon svake izjave kako bi dopustio reakcije.

“Blago žednima i gladnima pravednosti, jer će se nasititi.” Nekoliko lokalnih stanovnika je još uvijek pristizalo, no tržnica je bila u tišini dok je Učiteljev glas odzvanjao toplim poslijepodnevnim zrakom.

“Blago milosrdnima, jer će postići milosrđe.”

“Blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati.”

Rahela je mogla osjećati veličanstvo onoga što je Isus govorio. On je opisivao način življenja i prosudbu o životu koji se činio toliko drugačijim od onoga što je ona iskusila. Pogledala je oko sebe. Tu su većinom bili siromašni, ljudi u tuzi, krotki, čak i gladni.

Na trenutak je odlutala u mislima, ali je Isus ponovno privukao njezinu pozornost.

“Blago onima koji pate zbog mene” – i onda je ulovio njezin pogled, gledajući ravno u nju ispod drveta.

Bilo je kao da gleda njezinu tridesetogodišnju patnju. Zadržala je dah dok joj je prilazio, a mnoštvo se pred njim razmaknulo. Mnoštvom se pročuo blagi žamor jer nisu znali zbog čega je Isus odabrao baš Rahelu i nisu znali niti su se prisjećali važnosti ovoga datuma.

Potom je stao pred nju poput sina kojega nikada nije upoznala. “Blago onima koji pate zbog mene”, ponovio je tiho.

“Što... kako to misliš?” upitala je Rahela, boreći se sa zbunjenošću. “Ja sam patila – poput mnogih ovdje – ali ne ‘zbog tebe’...”

“Sin Čovječji je sin Betlehema”, rekao je Isus.

“Ali sve priče govore da si iz Galileje, iz Nazareta?” ubacio se netko.

“Sin Čovječji je također i sin Betlehema”, ponovio je Isus još uvijek pogleda usmjerena na Rahelu. “Rođen sam ovdje. Majka mi je ispričala priču kako je moja obitelj napustila Betlehem nakon upozorenja da me kralj Herod pokušava ubiti. Moji roditelji nisu znali kako će to Herod učiniti – inače bi vas sve upozorili.”

“Zašto...?” Rahela si je počela postavljati nebrojena pitanja koja su je progonila trideset godina, ali je zastala dok su joj suze punile oči.

“Žao mi je”, rekao joj je Isus iskrenošću koja se ne može dovesti u pitanje i nekako s autoritetom koji se činio dovoljnim.

Rahela je nastavila jecati nekoliko mučnih trenutaka. I Isus je plakao.

Zatim je Bog zagrlio Rahelu dok njihove suze nisu iščezle i ona i Isus su stajali zajedno u tišini ispod tog drveta na seoskoj tržnici dok ih je mnoštvo promatralo s neobičnim osjećajem neočekivanog poštovanja na ulici.

I, nakon trideset godina, ona je bila utješena.

(Preuzeto iz časopisa Youth Ministry Accent, travanj-lipanj 2018., str. 6-11)

Provjeri znanje - biblijske ličnosti

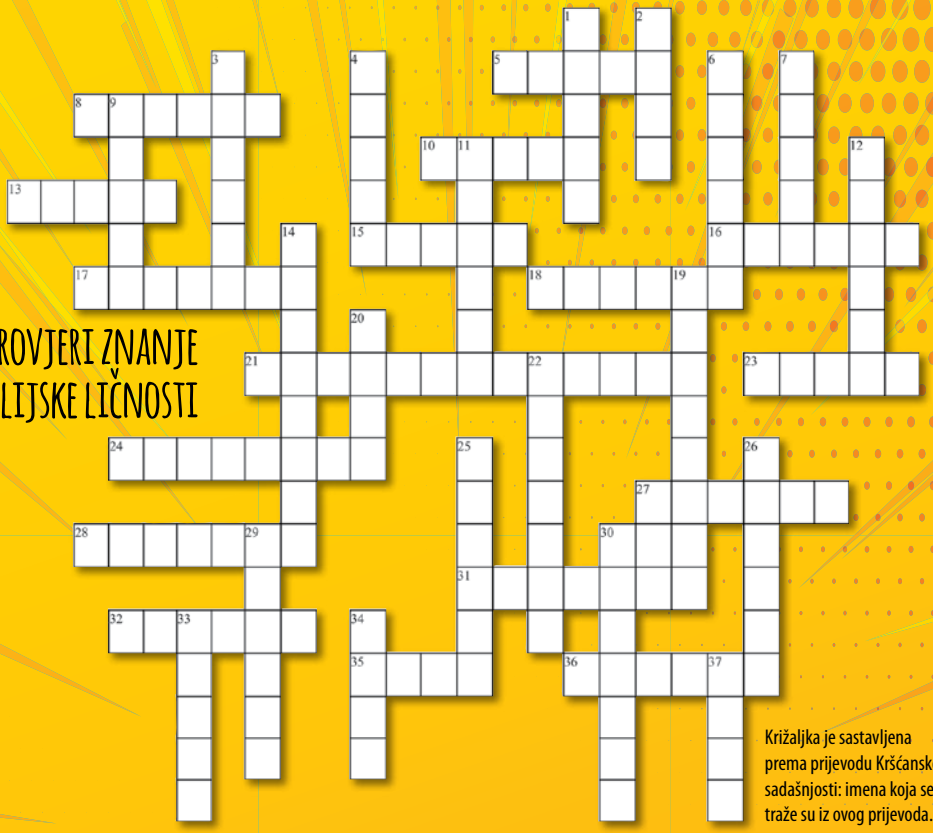

Križaljka je sastavljena prema prijevodu Kršćanske sadašnjosti: imena koja se traže su iz ovog prijevoda.

Sudjeluj u nagradnoj igri! Uslikaj i pošalji na našu e-mail adresu (odjel.mladih@gmail.com) točno popunjenu križaljku s biblijskim tekstovima koji potkrepljuju tvoje odgovore **do 15.12.2018.** Za **tri dobitnika** pripremili smo vrijednu **knjigu iznenađenja** iz knjižare Znaci vremena.

VODORAVNO

5. Baka pastora crkve u Efezu, kojem su posvećene dvije poslanice
8. Žena koja je preboljela gubu
10. Jedna od žena koje su spašavale hebrejsku djecu (drugi naziv za lozinku)
13. Čovjek koji je krstio ministra financija
15. Čovjek koji je ulovio ribu punu novca
16. Žena koja je uz pomoć užeta spustila dvojicu muškaraca kroz prozor
17. Misionar koji se oko misije u neslaganju rastao s Pavlom
18. Apostol za kojeg je morala biti bačena kocka
21. Kralj koji je jeo poljsku travu
23. Čovjek koji je preživio kamenovanje
24. Božji čovjek koji je ljude "tukao i čupao im kosu" ne bi li se popravili
27. Jedini muškarac u Bibliji koji je razgovarao sa životinjom
28. Konačno rješenje – Isusov "nadimak"
31. Čovjek zbog kojeg je Bog vratio zemlju u prošlost za "deset stupnjeva na sunčaniku"
32. Rob primatelja Pavlove najkraće poslanice
35. Snaha koja je napustila svoju svekrvu
36. Ime čovjeka koji se nezakonito uselio u Božji hram

OKOMITO

1. Čovjek čije je pranje ruku najpoznatije na svijetu
2. Kralj koji se sakrio prilikom svog ustoličenja
3. Žena koja je slagala Svetome Duhu
4. Čovjek koji je prikupio najviše hrane
6. Žena sutkinja koja je živjela pod drvetom
7. Pisar proroka Jeremije
9. Čovjek kojeg su pedesetorica uzaludno tražila tri dana
11. Unuk svećenika Elija
12. Žena koja je "šivala djela ljubavi"
14. Učitelj apostola Pavla
19. Prorok koji je bio zatočen u suhom bunaru – čatrnji
20. Liječnik koji je napisao dvije biblijske knjige
22. Čovjek kojem je Isus noću održao privatnu propovijed
25. Žena koja je prvi put vidjela muža na dan svog vjenčanja
26. Abrahamova treća žena
29. Starozavjetni prorok koji je čudom umnožio kruh
30. Pastor koji je apostolu Pavlu trebao donijeti kabanicu
33. Dječak koji je zaspao tijekom propovijedi
34. Pradjed kralja Davida
37. Dječak koji je postao kraljem "u prvom razredu osnovne škole"

Zdrav um, zdravi kršćani

Naše misli često upravljaju našim ponašanjem. Mi redovito djelujemo u skladu s onim što mislimo. Naša djela i stavovi duboko su pod utjecajem obrazaca našeg razmišljanja. Pozitivne kristocentrične misli vode do pozitivnog kristocentričnog djelovanja. Zdravi umovi stvaraju zdrave kršćane; nezdravi umovi rezultiraju nezdravim kršćanima. U ovom biblijskom proučavanju vidjet ćemo kako razviti obrazac zdravog razmišljanja kao motivirajuću silu za djelovanje nalik Kristovu.

1. **Kakvu je opomenu apostol Pavao dao vjernicima u Filipima? Čitajte Filipljanima 2,5.**

2. **Prema Filipljanima 2,6-8, što je Kristov um?**

"Kristov um" je nesebičan duh samopožrtvovne ljubavi. Kristov um je otkriven u Njegovu skromnom rođenju, Njegovoj službi punoj suosjećanja i Njegovoj iskupljujućoj žrtvi na križu za naše grijehe. Isusove riječi u Evanđelju po Mateju to lijepo izražavaju: "Po primjeru Sina Čovječjega, koji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dadne svoj život kao otkup mjesto svih!" (Matej 20,28) Lucifer je želio gospodariti. Krist je želio služiti. Lucifer je želio najviši položaj da zadovolji svoj ego. Krist je odabrao najniži položaj kako bi nas otkupio. Kristov um je um samopožrtvovne službe za druge.

3. **Kako možemo razviti samopožrtvovni Kristov duh? Kako se naši obrasci razmišljanja mogu promijeniti kako bi odražavali Kristov um? Usporedite 2. Korinćanima 3,18 s Kološanima 3,1-3.**

Kada promatramo Krista u Njegovu svijetu, naše će misli odražavati Njegov um. Mi se postupno i neprimjetno mijenjamo u to na čemu dopuštamo da se naše misli zadržavaju. Ellen White je napisala: "Zakon uma je da se on postupno prilagođuje predmetima o kojima je naučio razmišljati." (*Patrijarsi i proroci*, str. 598 (izvornik))

4. **Zašto je toliko važno da čuvamo naše misli? Čitajte Izreke 4,23.**

Drevnim je Hebrejima srce bilo središte ljubavi i misli. Salomon nas je opominjao da dobro čuvamo svoja srca – svoje misli – jer se tu donose odluke o životnim pitanjima.

5. **Koje je praktične upute Pavao dao crkvi u Filipima po pitanju zaštite naših umova od bombardiranja sekularnim, svjetovnim utjecajima? Čitajte Filipljanima 4,7.8 i načinite popis određenih stvari za koje nam apostol govori da o njima mislimo kako bismo stvorili zdrave obrasce razmišljanja.**

6. **U svom pismu vjernicima u Rimu Pavao je govorio o dvjema mogućnostima za um kršćanina. Koje su to dvije potpuno različite alternative? Čitajte Rimljanima 12,2 kako biste otkrili odgovor.**

Svakoga dana mi se ili prilagođavamo ovomu svijetu ili preobličavamo Kristovom milošću. Sveti Duh teži obnoviti naše umove kroz silu evanđelja kako bismo mogli odražavati Isusovu ljubav u našim svakodnevnim životima.

7. **Kako možemo postupati s duboko ukorijenjenim obrascima razmišljanja za koje izgleda da nas upliću u pogrešne misli? Usporedite Jakov 4,7.8 s 2. Korinćanima 10,4.5.**

Dok svakodnevno pokoravamo svoje misli Bogu, Sveti Duh radi u nama i stvara nove obrasce razmišljanja. Kako stare, negativne, sebične misli dolaze u naš um, mi se odupiremo u Kristovoj sili i "zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu" (2. Korinćanima 10,5). Ponekad misliti nebeske misli predstavlja veliku teškoću. No Božjom milošću i kroz Njegovu silu mi možemo otkriti Njegov karakter ljubavi i postati zdravi kršćani u svijetu oboljelom od grijeha.

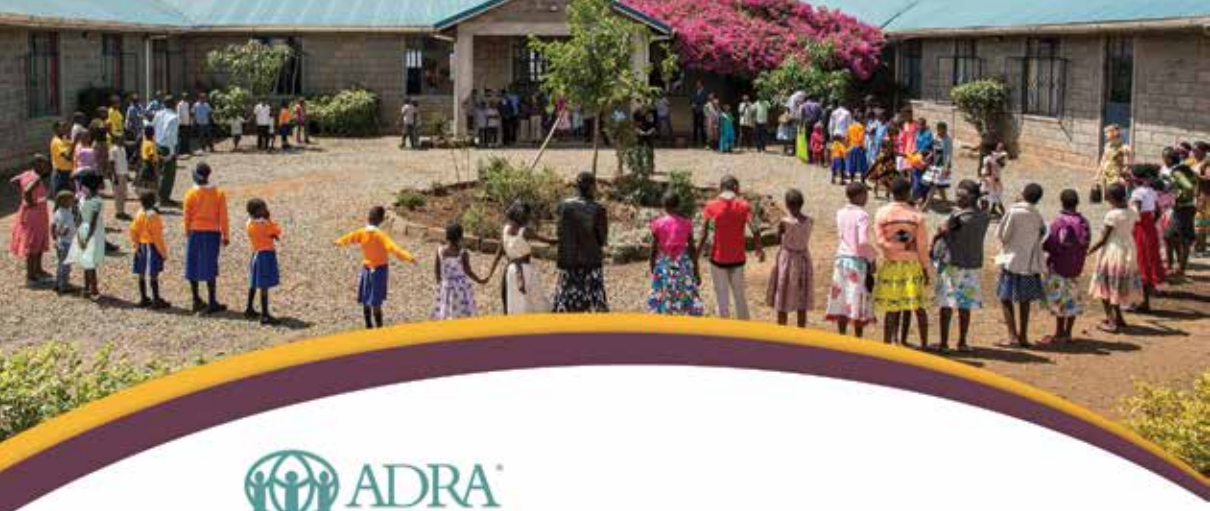

ADRA Croatia

HUMANITARNI PROJEKT

Projekt **“Mission in Action Kenija” (MIA Kenija)** je socijalni projekt u kojemu se **prikupljaju novčana sredstva za napuštenu djecu u sirotištu u mjestu Nakuru u Keniji**. ADRA Hrvatska pomaže u prikupljanju potrebnih novčanih sredstava kroz cijelu godinu. Sirotište ima oko **100 djece bez roditelja** svih uzrasta, od **0 do 18 godina**, kojima je potrebna **24-satna briga**, odgoj, obrazovanje i zdravstvena skrb. Također, korisnici obrazovanja i prehrane, uz djecu stalne korisnike, su i djeca samohranih majki i vrlo siromašnog stanovništva iz okolice (oko 60 djece). Sirotište također kroz projekt **“ONE TRIBE MAMAS”** za život osposobljava **samohrane majke** kroz edukativne radionice i praktičnu nastavu životnih i krojačkih vještina. Kroz sirotište se omogućuje i pitka voda lokalnom siromašnom stanovništvu te ih se u kriznim situacijama opskrbljuje osnovnim životnim namirnicama.

PRIMATELJ:

ADRA Hrvatska
Prilaz Gjure Deželića 77
10000 Zagreb

IBAN:
HR5923600001101582233

Model i poziv na broj:
HR00 19114

Opis plaćanja:
MIA Kenija